

HOF VAN BEROEP GENT, 28 NOVEMBER 2018, DERDE KAMER CORRECTIONELE ZAKEN

Repertoriumnummer

2018/ 3376

Datum van uitspraak

28 november 2018

Notitienummer griffie

2018/NT/250

H. S. A.

Notitienummer parket-generaal

2017/PGG/1657

2018/VJ11/250

2017/PGG/1657 - 2018/VJ11/250

Referte I: Not.nr. IE.55.F1.000857/14

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van de burgerlijke partijen:

1. nr. **K. R.,**
 geboren te (...) (Indië) op (...),
 wonende te (...),

2. nr. **FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE
MIGRATIESTROMEN. DE BESCHERMING VAN DE
GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD
TEGEN DE MENSENHANDEL.**

 instelling van openbaar nut, opgericht bij de wet van 15/02/1993, zoals
 omgevormd door de wet van 17/08/2013, met zetel te 1000 BRUSSEL,
 Koningsstraat 138,

3. nr. **mr. C. D.,**
met kantoor te (...)
curator over het faillissement van CVOH B. S.

4. nr. **C. W. A.**
geboren te (...) op (...),
wonende te (...)

5. nr. **Z. M.,**
van Pakistaanse nationaliteit
geboren te (...) (Pakistan) op (...),
wonende te (...),
thans te (...)

6. nr. **Z. K.,**
van Poolse nationaliteit
geboren te (...) (Polen) op (...),
wonende te (...)
thans te (...)

tegen

1. nr. **H. S. A.,**
van Franse nationaliteit,
geboren te (...) (Pakistan) op (...),
zaakvoerder,
wonende te (...),
thans (...)
thans aangehouden,

- oorspronkelijk **eerste beklagde** –

2. nr. **BVBA S.,**
met maatschappelijke zetel te (...),
ingeschreven met KBO-nummer (...),
thans in staat van faillissement met als **curator** mr. H. F., advocaat te (...),

- oorspronkelijk **vierde beklagde** –

3. nr. **BVBA G. A.,**
met maatschappelijke zetel te (...), ingeschreven met KBO-nummer (...),

- oorspronkelijk **vijfde beklagde** –

4. nr. **BVBA B.,**
met maatschappelijke zetel te (...),
thans te (...)
ingeschreven met KBO-nummer (...),

- oorspronkelijk **zesde beklagde** -

De eerste, (de tweede, de derde), de vierde, de vijfde en de zesde beklaagd van:

De eerste, (de tweede) en de vierde:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

A. Bij inbreuk op de artikelen 66, 433 quinquies §1, 3° en 433 septies 2° en 6° en 433 octies 2° van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel door, teneinde de hieronder nader geïdentificeerde personen aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hen te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hen te hebben gewisseld of overgedragen, de toestemming van hen met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde,

met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precare administratieve toestand, zijn precare sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk

gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

te leper, en bij samenhang op andere uitbatingsadressen van de BVBA S., in de totale periode van 01 juni 2011 tot 01 januari 2016 en meer bepaald.

ten nadele van

A. M. ., in de periode van 01 oktober 2011 - 30 september 2014 en in de periode 01 april 2014 - 30 november 2014,

B. S. A., in de periode 01 juni 2011 - 30 september 2011,

C. W. A., in de periode 01 januari 2014 -15 november 2014,

D. J. V. D. S. J., in de periode van 17 november 2014 - 08 januari 2015,

D. T., in de periode van 01 november 2014-13 juni 2015,

D. L., in de periode van 01 oktober 2011 - 31 oktober 2014,

K. B. L., in de periode 01 januari 2015 - 01 januari 2016,

K. S. U., in de periode 01 januari 2015 - 31 maart 2015,

K. S. M., niet nader bepaalde tijdstippen in het jaar 2011, minstens op 19 juli 2011,

N. M., in de periode 01 juli 2014 - 01 januari 2016,

M. Z., in de periode 10 oktober 2012 -17 februari 2013,

M. W. K., in de periode 24 juli 2012 - 31 december 2013 en in de periode van 01 juli 2015 - 01 januari 2016,

N. M. A., in de periode 01 april 2012-01 januari 2016,

R. Q. U., in de periode 01 oktober 2013 - 31 december 2013,

U. A., op 24 november 2014,

Z. M., in de periode 01 maart 2014 - 31 december 2014 en in de periode 01 april 2015 - 01 januari 2016,

Z. K., in de periode 01 maart 2014 tot 01 april 2014,

De eerste, (de tweede) en de vijfde:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

- B. Bij inbreuk op de artikelen 66, 433 quinquies §1, 3° en 433 septies 2° en 6° en 433 octies 2° van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel door, teneinde de hieronder nader geïdentificeerde personen aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hen te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hen te hebben gewisseld of overgedragen, de toestemming van hen met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde,

met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

te leper, en bij samenhang op andere uitbatingsadressen van de BVBA G. A., in de totale periode van 01 januari 2014 tot 01 januari 2016, en meer bepaald.

ten nadele van

1. R. Q. U., in de periode 01 januari 2014 - 31 maart 2014 en in de periode 01 juni 2015 - 01 januari 2016,
2. Z. A., in de periode 01 januari 2015 - 31 december 2015,

De eerste, de vierde en de vijfde:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

C. Bij inbreuk op de artikelen 66 en 505, 3° van het Strafwetboek, de zaken, bedoeld in artikel 42.3° van het Strafwetboek, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, te weten

1. door gelden die uit misdrijven voorkomen via rekeningen van derden opnieuw op eigen rekeningen te laten overschrijven, minstens hierbij gebruik makend van de bankrekeningen van K. S. M. (voor een bedrag van 15.000,00 euro, PV 8624/14), R. Q. U. (voor een bedrag van 5.000,00 euro, PV 7543/14), A. M. (voor een bedrag van 15.000,00 euro, PV 8611/14), N. I. (voor een bedrag van 8.050,00 euro, PV 6831/14) en D. A. M. (voor een bedrag van 62.289,00 euro, PV 5558/14), en dit voor een totaal bedrag van 105.339,00 euro,

te leper en bij samenhang elders in het Rijk, op herhaalde tijdstippen in de periode 01 januari 2011 tot en met 01 mei 2014.

2. door gelden die uit misdrijven voorkomen aan te wenden ter betaling van hypothecaire leningen, en ter betaling van de aankoopsom van onroerende goederen of een gedeelte daarvan,

te leper en bij samenhang elders in het Rijk, op herhaalde tijdstippen in de periode 01 januari 2011 tot en met 01 januari 2016.

De eerste (en de derde):

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

D. Bij inbreuk op de artikelen 66, 193, 196 en 214 van het Strafwetboek, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in authentieke en openbare geschriften, in handels- of bankgeschriften of in private geschriften, valsheid gepleegd te hebben, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen of verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in de akten toe te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, namelijk

door een valse verkoopovereenkomst van aandelen op te stellen tussen H. S. A. als verkoper en een zekere R. A. als zogezegde koper met betrekking tot de aandelen van de CVOA B. S., terwijl het duidelijk is dat de zekere R. A., zijnde een persoon die

niemand ooit heeft gezien, het document niet heeft ondertekend (Engelse kافت III, stuk 616)

ten nadele van curator **C. D.**,

bij samenhang, te Menen op 06 juni 2011,

De eerste (en de derde):

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

- E. Bij inbreuk op de artikelen 66, 193, 196 en 214 van het Strafwetboek, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in authentieke en openbare geschriften, in handels- of bankgeschriften of in private geschriften, valsheid gepleegd te hebben, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen of verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in de akten toe te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, namelijk

door een valse verkoopovereenkomst van aandelen op te stellen tussen H. S. A. als verkoper en een zekere R. A. als zogezegde koper met betrekking tot de aandelen van de BVBA N. C., terwijl het duidelijk is dat de zekere R. A., zijnde een persoon die niemand ooit heeft gezien, het document niet heeft ondertekend (Engelse kافت III, stuk 656),

ten nadele van curator **C. D.**,

bij samenhang, te Menen op 06 juni 2011,

De eerste, (de tweede, de derde en) **de vierde**:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

- F. Bij inbreuk op de artikelen 66, 193, 196 en 214 van het Strafwetboek, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in authentieke en openbare geschriften, in handels- of bankgeschriften of in private geschriften, valsheid gepleegd te hebben, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen of verbintenissen of

schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in de akten toe te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, namelijk

door een valse verkoopovereenkomst van handelsfonds op te stellen tussen BVBA N. C. als verkoper en de BVBA S. als koper met betrekking tot het handelsfonds van de winkel in (...), waarbij een zekere R. A. valselijk werd aangeduid als de zaakvoerder van de BVBA N. C. (Engelse kافت II, stuk 170-171)

ten nadele van curator **C. D.**,

te leper en bij samenhang elders in het Rijk, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 01 juni 2011 tot en met 30 juni 2011,

De eerste, (de derde en) de vierde:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

G. Bij inbreuk op de artikelen 66, 193, 196, 197, 213 en 214 van het Strafwetboek, met hetzelfde bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden, van dit vals stuk gebruik te hebben gemaakt, wetende dat het vals was, namelijk

door de valse verkoopovereenkomsten van aandelen tussen H. S. A. als verkoper en een zekere R. A. als zogezegde koper met betrekking tot de aandelen van de BVBA N. C. en de CVOA B. S., alsook een valse verkoopovereenkomst van handelsfonds opgesteld tussen BVBA N. C. als verkoper en de BVBA S. als koper met betrekking tot het handelsfonds van de winkel in (...), voor te leggen aan de curator en aan te wenden in een gerechtsprocedure,

ten nadele van curator **C. D.**,

te leper en bij samenhang elders in het Rijk op een niet nader bepaald ogenblik in de periode van 06 juni 2011 tot en met 05 september 2012,

De eerste, (de derde en) de vierde:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand,

de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

- H. Bij inbreuk op artikelen 66 en 489 ter 1° van het Strafwetboek, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, een gedeelte van de activa te hebben verduisterd of verborgen, namelijk

door activa van de BVBA N. C. voor een waarde van 26.550,00 euro onder te brengen bij de BVBA S., terwijl de datum van staking van betaling van de BVBA N. C. op 18 maart 2011 werd bepaald,

ten nadele van curator **C. D.**,

bij samenhang, te Menen of elders in het Rijk op 07 juni 2011,

De eerste, (de derde en) de vierde:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

- I. Bij inbreuk op de artikelen 66 en 489 ter 1° van het Strafwetboek, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, een gedeelte van de activa te hebben verduisterd of verborgen, namelijk

door activa van de CVOA B. S. voor een waarde van 48.600,00 euro onder te brengen bij de BVBA S., terwijl de datum van staking van betaling van de CVOA B. S. op 18 maart 2011 werd bepaald,

ten nadele van curator **C. D.**,

bij samenhang, te Menen of elders in het Rijk op 07 juni 2011

De eerste:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften,

bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

- J. Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en bij inbreuk op artikel 79bis §2 eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gepoogd te hebben een huwelijk te sluiten in de omstandigheden bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek, waarbij het voornemen om de misdaad of het wanbedrijf te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaken en alleen ten gevolge van omstandigheden van de wil van de dader(s) onafhankelijk zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist, waarbij de feiten strafbaar zijn met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tweehonderdvijftig euro, namelijk gepoogd te hebben een schijnhuwelijk te sluiten tussen **K. R.** en **Z. H.**,

te leper, op een niet nader bepaald ogenblik in de periode 01 september 2013 - 01 augustus 2014,

- K. (thans niet inzake in hoger beroep)

De eerste:

- L. Bij inbreuk op de artikelen 324 bis en 324 ter § 4 van het Strafwetboek, leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, namelijk

leidend persoon te zijn van een criminele organisatie die tot oogmerk heeft de andere misdrijven te plegen waarvoor vervolging wordt ingesteld,

te leper en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode 01 januari 2011 tot en met 01 januari 2016,

(De tweede), **de vierde en de vijfde:**

- M. Bij inbreuk op de artikelen 324 bis en 324 ter § 3 van het Strafwetboek, terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf,

om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, namelijk

deel te hebben genomen aan een criminele organisatie die tot oogmerk heeft de andere misdrijven te plegen waarvoor vervolging wordt ingesteld,

te leper en bij samenhang elders in het Rijk, op herhaalde tijdstippen in de periode van 01 januari 2011 tot en met 01 januari 2016,

BIJ SAMENHANG

De eerste, (de tweede en) de vierde:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

N. Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en artikel 181 §1 1° van het Sociaal Strafwetboek, als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het Koninklijk Besluit van 05 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, **de gegevens vereist krachtens het voormelde Koninklijk Besluit van 05 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte** met betrekking tot de volgende personen:

1. A. M., in de periode 01 oktober 2011 - 30 september 2014 en in de periode 01 april 2014 - 30 november 2014,
2. B. S. A., in de periode 01 juni 2011 -30 september 2011,
3. C. W. A., in de periode 01 januari 2014-15 november 2014,
4. D. J. V. D. S. J., in de periode 17 november 2014-08 januari 2015,
5. D. T., in de periode 01 november 2014 -13 juni 2015,
6. D. L., in de periode 01 oktober 2011 - 31 oktober 2014,
7. K. B., in de periode 01 januari 2015 - 01 januari 2016,
8. K. S. U., in de periode 01 januari 2015 - 31 maart 2015,
9. K. S. M., niet nader bepaalde tijdstippen in het jaar 2011, minstens op 19 juli 2011,
10. N. M., 01 juli 2014 - 01 januari 2016,
11. M. Z., in de periode 10 oktober 2012 -17 februari 2013,

12. M. W. K., in de periode 24 juli 2012 - 31 december 2013 en in de periode 01 juli 2015 - 01 januari 2016,
13. N. M. A., in de periode 01 april 2012-01 januari 2016,
14. R. Q. U., in de periode 01 oktober 2013 -31 december 2013,
15. U. A., op 24 november 2014,
16. Z. M., 01 maart 2014 - 31 december 2014 en in de periode 01 april 2015-01 januari 2016,
17. Z. K., 01 maart 2014 tot 01 april 2014,

te leper, en bij samenhang op andere uitbatingsadressen van de BVBA S., in de totale periode van 01 juni 2011 tot 01 januari 2016 en meer bepaald.

De eerste, de tweede en de vijfde:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgeloofd,

O. Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en op artikel 181 § 1 eerste lid van het Sociaal Strafwetboek, als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het Koninklijk Besluit van 05 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, **de gegevens vereist krachtens het voormelde Koninklijk Besluit van 05 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte met betrekking tot de volgende personen:**

1. R. Q. U., in de periode van 01 januari 2014 - 31 maart 2014 en in de periode 01 juni 2015 -01 januari 2016,
2. Z. A., in de periode van 01 januari 2015 - 31 december 2015,

te leper, en bij samenhang op andere uitbatingsadressen van de BVBA G. A., in de totale periode van 01 januari 2014 tot 01 januari 2016,

De eerste, de tweede en de vierde:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgeloofd,

- P. Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en artikel 175 § 1 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het sociaal Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt als werkgever, aangestelde, of lasthebber arbeid te hebben doen verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of vestiging in België, met betrekking tot de volgende persoon:

U. A.,

met samenhang, te Menen, op 24 november 2014,

De eerste, (de tweede en) de vierde:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

- Q. Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en artikel 223 §1 1° van het Sociaal Strafwetboek, de werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber die heeft nagelaten een aangifte met verantwoording van het bedrag van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen te bezorgen aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid, met toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, met betrekking tot de volgende personen:

1. A. M., in de periode 01 oktober 2011 - 30 september 2014 en in de periode 01 april 2014 - 30 november 2014,
2. B. S. A., in de periode 01 juni 2011 - 30 september 2011,
3. C. W. A., in de periode 01 januari 2014 -15 november 2014,
4. D. J. V. D. S. J., in de periode 17 november 2014 - 08 januari 2015,
5. D. T., in de periode 01 november 2014 -13 juni 2015,
6. D. L., in de periode 01 oktober 2011 - 31 oktober 2014,
7. K. B., in de periode 01 januari 2015 - 01 januari 2016,
8. K. S. U., in de periode 01 januari 2015 - 31 maart 2015,
9. K. S. M., niet nader bepaalde tijdstippen in het jaar 2011, minstens op 19 juli 2011,
10. N. M., in de periode 01 juli 2014-01 januari 2016,
11. M. Z., in de periode 10 oktober 2012 -17 februari 2013,
12. M. W. K., in de periode 24 juli 2012 - 31 december 2013 en in de periode van 01 juli 2015 - 01 januari 2016,
13. N. M. A. , in de periode 01 april 2012 - 01 januari 2016,
14. R. Q. U., in de periode 01 oktober 2013 - 31 december 2013,
15. U. A., op 24 november 2014,
16. Z. M., in de periode 01 maart 2014 - 31 december 2014 en in de periode 01 april 2015 -01 januari 2016,
17. Z. K., in de periode 01 maart 2014-01 april 2014,

te leper, en bij samenhang op andere uitbatingsadressen van de BVBA S., in de totale periode van 01 juni 2011 tot 01 januari 2016.

De eerste, (de tweede en) de vijfde:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

R. Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en artikel 223 §1 1° van het Sociaal Strafwetboek, de werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber die heeft nagelaten een aangifte met verantwoording van het bedrag van de verschuldigde socialezekerheidsbijdragen te bezorgen aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid, met toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, met betrekking tot de volgende personen:

1. R. Q. U., in de periode 01 januari 2014 - 31 maart 2014 en in de periode 01 juni 2015 - 01 januari 2016,
2. Z. A., in de periode 01 januari 2015 - 31 december 2015,

te leper, en bij samenhang op andere uitbatingsadressen van de BVBA G. A., in de totale periode van 01 januari 2014 tot 01 januari 2016,

De eerste en de zesde:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

S. Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en artikel 159 tweede lid van de programmawet van 22 december 1989, strafbaar gesteld door artikel 151, eerste lid 4° van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 3, als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, geen bericht bekend gemaakt te hebben, dat gedateerd is door de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, met het afzonderlijke werkrooster van elke deeltijdse werknemer, in de lokalen van de onderneming, op de plaats waar het arbeidsreglement kan worden ingezien, voor de aanvang van de werkdag of volgens de door de Koning bepaalde regels, met betrekking tot de volgende persoon :

D. M.,

bij samenhang, te Menen op 26 november 2015,

WETTELIJKE HERHALING IN HOOFDE VAN DE EERSTE BEKLAAGDE

Met de omstandigheid dat de verdachte/beklaagde zich bevindt in staat van wettelijke herhaling, gezien de nieuwe feiten werden gepleegd na een veroordeling tot een gevangenisstraf van ten minste 1 jaar en voordat 5 jaren zijn verlopen sinds de straf is ondergaan of sinds zij verjaard is, namelijk bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest van het Hof van beroep van Gent de dato 26 maart 2010 waarin hij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden en een geldboete van 1.000,00 euro (x 5,5 = 5.500,00 EUR) (vervangende gevangenisstraf: 3 maanden en 5 jaren ontzetting van bepaalde rechten voorzien bij artikel 31 van het Strafwetboek, wegens:

- mensenhandel door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin het slachtoffer verkeert,
- het sluiten van een schijnhuwelijk,

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING IN HOOFDE VAN DE EERSTE BEKLAAGDE

De eerste beklagde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikel 43 quater §§ 1 tot en met 4 van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewijzigd door de Wet van 19 december 2002 (B.S. 14 februari 2003) te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van:

- het onroerend goed gelegen te (...), kadastraal gekend te (...), in beslag genomen bij exploit de dato 25 november 2014 van gerechtsdeurwaarder H. W.,
- het onroerend goed/handelshuis gelegen te (...), kadastraal gekend te (...), in beslag genomen bij exploit de dato 25 november 2014 van gerechtsdeurwaarder H. W.,
- het onroerend goed/handelshuis gelegen te (...), met aanhorigheden op en met grond, kadastraal gekend onder (...), telkens met partitienummer (...), zoals omschreven in de notariële aankoopakte de dato 31 mei 2016 van notaris H. D..

zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag), waarbij deze verbeurdverklaring overeenkomstig artikel 43quater §2 en §3 van het Strafwetboek kan worden uitgesproken tegen de daders, mededaders en medeplichtigen die werden veroordeeld wegens één of meerdere van de in dit artikel opgesomde misdrijven en onder de in §1 bepaalde voorwaarden, wanneer de veroordeelde over een relevante periode verdere vermogensvoordelen heeft ontvangen terwijl er ernstige en concrete aanwijzingen zijn dat deze voordelen voortspruiten uit het misdrijf waarvoor hij werd veroordeeld, of uit identieke feiten, en de veroordeelde het tegendeel niet geloofwaardig maakt, en waarbij als relevante periode

wordt aanzien de periode van vijf jaar voorafgaand aan de inverdenkingstelling van de persoon tot de datum van de uitspraak.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING IN HOOFDE VAN DE VIERDE BEKLAAGDE

De vierde gedaagde wordt expliciet gewezen op artikel 43quater §4 van het Strafwetboek dat bepaalt dat het vermogen dat ter beschikking staat van een criminele organisatie moet verbeurd verklaard worden, onder voorbehoud van de rechten van derden te goeder trouw.

De vierde gedaagde wordt ten overvloede en voor zoveel als nodig gewezen op tenlastelegging C (witwasmisdrijf) en de ermee gepaard gaande verbeurdverklaring.

De vierde beklaagde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42,43 bis en 43 quater van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewijzigd door de Wet van 19 december 2002 (B.S. 14 februari 2003) te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van **48.885,00 euro**, zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag);

Gelet op de stortingen van het inbeslaggenomen geld ten bedrage van 13.000,00 euro, 2.500,00 euro, 400,00 euro, 6.200,00 euro, 960,00 euro, 280,00 euro, 525,00 euro, 15,00 euro, 260,00 euro, 245,00 euro, 23.685,00 euro [cfr. verzoekschrift], 480,00 euro, 335,00 euro op de rekening van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING IN HOOFDE VAN DE VIJFDE BEKLAAGDE

De vijfde gedaagde wordt expliciet gewezen op artikel 43quater §4 van het Strafwetboek dat bepaalt dat het vermogen dat ter beschikking staat van een criminele organisatie moet verbeurd verklaard worden, onder voorbehoud van de rechten van derden te goeder trouw.

De vierde gedaagde wordt ten overvloede en voor zoveel als nodig gewezen op tenlastelegging C (witwasmisdrijf) en de ermee gepaard gaande verbeurdverklaring.

De vijfde beklaagde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 43 bis en 43 quater van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewijzigd door de Wet van 19 december 2002 (B.S. 14 februari 2003) te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 9.350,00 euro, zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag);

Gelet op de stortingen van het inbeslaggenomen geld ten bedrage van 350,00 euro, 9.000,00 euro [cfr verzoekschrift] op de rekening van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.

In de zaak van het openbaar ministerie en de burgerlijke partijen:

1. nr. **HET FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE
MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE
GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD
TEGEN DE MENSENHANDEL,**

instelling van openbaar nut, opgericht bij de Wet van 15 februari 1993, en zoals
omgevormd door de Wet van 17 augustus 2013, met zetel gevestigd is te 1000
Brussel, Koningsstraat 138;

2. nr. **B. F.,**
geboren te (...) (Pakistan) op (...),
wonende te (...)
woonstkeuze op kantoor mr. V. D., (...),

3. nr. **B. A.,**
geboren te (...) (Pakistan) op (...),
wonende te (...)
woonstkeuze op kantoor mr. V. D., (...),

4. nr. **S. M.,**
geboren te (...) (Pakistan) op (...),
wonende te (...)
woonstkeuze op kantoor mr. V. D., (...),

tegen

1. nr. **H. S. A.,**
van Franse nationaliteit,
geboren te (...) (Pakistan) op (...),

zaakvoerder,
wonende te (...),
thans (...)
thans aangehouden,

- oorspronkelijk **eerste beklagde** -

2. nr. **M. Z.,**
van Pakistaanse nationaliteit,
geboren te (...) (Pakistan) op (...),
wonende te (...),
thans (...)

- oorspronkelijk **tweede beklagde** -

Beklaagd van:

De eerste

A. Als dader, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder zijn bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

bij inbreuk op de artikelen 66,433quinquies §1, 3° en 433septies 2° en 6° en 433octies 2° van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, door, teneinde personen aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hen te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hem te hebben gewisseld of overgedragen, de toestemming van hem met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde,

met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

te leper en bij samenhang elders in het Rijk op en tijdens de hierna bepaalde tijdstippen of periode en ten nadele van de hierna bepaalde personen:

ten nadele van B. F. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 oktober 2014 tot en met 13 maart 2017.**

ten nadele van A. C. M. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 18 juni 2014 tot en met 18 juni 2017,**

ten nadele van S. M. **tijdens een niet nader bepaalde periode van drie weken in de periode dat zijn broer B. F. aan het werk was,**

ten nadele van B. A. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 augustus 2016 tot en met 31 oktober 2016,**

ten nadele van B. S. S. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 juli 2017 tot en met 12 augustus 2017,**

ten nadele van Z. M. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 januari 2016 tot en met 01 januari 2017.**

ten nadele van Z. K. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 januari 2016 tot en met 01 januari 2017.**

De tweede

B. Als dader, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder zijn bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

bij inbreuk op de artikelen 66, 433quinquies §1, 3° en 433septies 2° en 6° en 433octies 2° van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, door, teneinde personen aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hen te hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hem te hebben gewisseld of overgedragen, de toestemming van hem met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang zijnde,

met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een

lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

bij samenhang te Menen en elders in het Rijk op en tijdens de hierna bepaalde tijdstippen of periode en ten nadele van de hierna bepaalde personen,

- ten nadele van S. M. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 mei 2017 tot en met 18 juni 2017,**
- ten nadele van W. J. **op 18 juni 2017,**
- ten nadele van B. F. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 januari 2016 tot en met 13 maart 2017,**

De eerste

C. Als dader, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder zijn bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt, bij inbreuk op de artikelen 1 en 77 bis en 77 quater 2° en 6° en 77quinquies 2° van de wet van 15 december 1980 en op artikel 66 van het Strafwetboek,

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben,

dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,

met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijke of een geestelijke gebrek of onvolwaardigheid zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken,

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

te leper en bij samenhang elders in het Rijk op en tijdens de hierna bepaalde tijdstippen of periode en ten nadele van de hierna bepaalde personen,

ten nadele van B. F. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 oktober 2014 tot en met 13 maart 2017,**

ten nadele van S. M. tijdens **een niet nader bepaalde periode van drie weken in de periode dat zijn broer B. F. aan het werk was,**

ten nadele van B. A. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 augustus 2016 tot en met 31 oktober 2016,**

De tweede

D. Als dader, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder zijn bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

bij inbreuk op de artikelen 1 en 77 bis en 77 quater 2° en 6° en 77quinquies 2° van de wet van 15 december 1980 en op artikel 66 van het Strafwetboek,

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben,

dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,

met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken,

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

bij samenhang te Menen en elders in het Rijk op en tijdens de hierna bepaalde tijdstippen of periode en ten nadele van de hierna bepaalde personen,

- ten nadele van B. F. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 januari 2016 tot en met 13 maart 2017,**

BIJ SAMENHANG

De eerste

Als dader, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder zijn bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

- E.** bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en artikel 181 §1 1° van het Sociaal Strafwetboek, als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het Koninklijk Besluit van 05 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, **de gegevens vereist krachtens het voormelde Koninklijk Besluit van 05 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte met betrekking tot de volgende personen,**

te leper en bij samenhang elders in het Rijk op en tijdens de hierna bepaalde tijdstippen of periode en ten nadele van de hierna bepaalde personen :

ten nadele van B. F. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 oktober 2014 tot en met 13 maart 2017,**

ten nadele van A. C. M. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 18 juni 2014 tot en met 18 juni 2017,**

ten nadele van S. M. tijdens een **niet nader bepaalde periode van drie weken in de periode dat zijn broer B. F. aan het werk was,**

ten nadele van B. A. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 augustus 2016 tot en met 31 oktober 2016,**

ten nadele van B. S. S. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 juli 2017 tot en met 12 augustus 2017,**

ten nadele van Z. M. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 januari 2016 tot en met 01 januari 2017,**

ten nadele van Z. K. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 januari 2016 tot en met 01 januari 2017,**

De tweede

Als dader, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder zijn bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

- F. Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en artikel 181 §1 1° van het Sociaal Strafwetboek, als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het Koninklijk Besluit van 05 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, **de gegevens vereist krachtens het voormelde Koninklijk Besluit van 05 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte met betrekking tot de volgende personen,**

bij samenhang te Menen en elders in het Rijk op en tijdens de hierna bepaalde tijdstippen of periode en ten nadele van de hierna bepaalde personen,

- ten nadele van S. M. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 mei 2017 tot en met 18 juni 2017,**
- ten nadele van W. J. **op 18 juni 2017,**
- ten nadele van B. F. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 januari 2016 tot en met 13 maart 2017,**

De eerste

- G. Als dader, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder zijn bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en artikel 223 §1 1° van het Sociaal Strafwetboek, de werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber die heeft nagelaten een aangifte met verantwoording van het bedrag van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen te bezorgen aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid, met toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28

december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, met betrekking tot de volgende personen,

te leper en bij samenhang elders in het Rijk op en tijdens de hierna bepaalde tijdstippen of periode en ten nadele van de hierna bepaalde personen :

ten nadele van B. F. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 oktober 2014 tot en met 13 maart 2017,**

ten nadele van A. C. M. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 18 juni 2014 tot en met 18 juni 2017,**

ten nadele van S. M. **tijdens een niet nader bepaalde periode van drie weken in de periode dat zijn broer B. F. aan het werk was,**

ten nadele van B. A. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 augustus 2016 tot en met 31 oktober 2016,**

ten nadele van B. S. S. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 juli 2017 tot en met 12 augustus 2017,**

ten nadele van Z. M. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 januari 2016 tot en met 01 januari 2017,**

ten nadele van Z. K. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 januari 2016 tot en met 01 januari 2017,**

De tweede

H. Als dader, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder zijn bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt,

bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en artikel 223 §1 1° van het Sociaal Strafwetboek, de werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber die heeft nagelaten een aangifte met verantwoording van het bedrag van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen te bezorgen aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid, met toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, met betrekking tot de volgende personen,

bij samenhang te Menen en elders in het Rijk op en tijdens de hierna bepaalde tijdstippen of periode en ten nadele van de hierna bepaalde personen,

- ten nadele van S. M. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 mei 2017 tot en met 18 juni 2017,**
- ten nadele van W. J. **op 18 juni 2017.**

- ten nadele van B. F. **op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 01 januari 2016 tot en met 13 maart 2017.**

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te West-Vlaanderen, afdeling **leper**, kamer I19, zetelende In correctionele zaken dd. **8 januari 2018**, op tegenspraak geweest, werd als volgt beslist:

Verbeterd de dagvaarding als volgt:

waar staat "De tweede gedaagde wordt expliciet gewezen op artikel 43quater §4 van het Strafwetboek dat bepaald ..." moet dit zijn "De tweede gedaagde wordt expliciet gewezen op artikel 43quater §4 van het Strafwetboek dat **bepaalt ...**".

I. OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ten aanzien van de eerste beklaagde H. S. A.

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, L, N, O, P, Q, R en S in de zaak gekend onder notitienummer IE55.F1.857-14-BGDF en de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A, C, E en G in de zaak gekend onder het notitienummer IE55.F1.503891-17-DF bewezen in hoofde van H. S. A..

Wijst het in ondergeschikte orde gevraagde verzoek tot het uitvoeren van een werkstraf af als ongegrond.

Veroordeelt H. S. A. voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen SAMEN, gepleegd in staat van wettelijke herhaling, tot een gevangenisstraf van **VIJF JAAR** en een geldboete van **DUIZEND EURO X 8 opdecimes X 22** slachtoffers en aldus gebracht op 176.000,00 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

Ontzet H. S. A. tevens **uit de rechten** genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **tien jaar**.

Legt H. S. A. - overeenkomstig art. 1 en Ibis van het K.B. nr. 22 betreffende het rechterlijk **verbod** aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden **om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen - VERBOD** op om, persoonlijk of door een tussenpersoon, de functie van bestuurder, commissaris of zaakvoerder in een vennootschap op aandelen, een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid of een coöperatieve vennootschap, enige functie waarbij macht wordt verleend om een van die vennootschappen te verbinden, de functie van persoon belast met het bestuur van een vestiging in België, bedoeld in artikel 198, § 6, eerste lid van de op 30 november 1935 gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, of het beroep van effectenmakelaar of correspondenteffectenmakelaar uit te oefenen en om persoonlijk of door een tussenpersoon een koopmansbedrijf uit te oefenen, voor een periode van **vijf jaar**.

Verklaart lastens het vermogen van H. S. A. **verbeurd**:

- het onroerend goed gelegen te (...), kadastraal gekend (...);

- het onroerend goed/handelshuis gelegen te (...), kadastraal gekend te (...);
- het onroerend goed/handelshuis met aanhorigheden op en met grond gelegen te (...), kadastraal gekend te (...);
- het bedrag van 60.000,00 euro uit hoofde van witwas;
- de lastens eerste beklagde H. S. A. of in zijn winkels in beslag genomen gelden.

Zegt dat H. S. A. verplicht is een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimes, aldus gebracht op **200,00 EUR**, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van de vierde beklagde de BVBA S.

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A, C, F, G, H, I, M, N, P en Q in de zaak gekend onder notitienummer IE55.F1.857-14-BGDF bewezen in hoofde van de BVBA S..

Veroordeelt de BVBA S. voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen SAMEN, tot een geldboete van **ZESDUIZEND EURO X 6 opdecimes X 17** slachtoffers en aldus gebracht op 612.000,00 EUR.

Beveelt dat **de tenuitvoerlegging** van het vonnis, in hoofde van de BVBA S., wat betreft 3.000,00 EUR X 6 opdecimes X17 slachtoffers en aldus gebracht op 306.000,00 euro van de uitgesproken geldboete zal **uitgesteld** worden voor een **termijn van drie jaar** te rekenen vanaf heden.

Verklaart lastens het vermogen van de BVBA S. **verbeurd**:

- uit hoofde van witwas het bedrag van **22.669,50 EUR**;
- uit hoofde van de overige bewezen verklaarde misdrijven het bedrag van **48.885,00 EUR**.

Op het bedrag van 48.885,00 EUR dienen de inbeslaggenomen gelden ten bedrage van 13.000,00 EUR, 2.500,00 EUR, 400,00 EUR, 6.200,00 EUR, 960,00 EUR, 280,00 EUR, 525,00 EUR, 15,00 EUR, 260,00 EUR, 245,00 EUR, 23.685,00 EUR, 480,00 EUR en 335,00 EUR te worden toegerekend.

Beveelt de **volledige sluiting** van de onderneming BVBA S., gedurende een termijn van **vijf jaar**.

Zegt dat de BVBA S. verplicht is een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimes, aldus gebracht op **200,00 EUR**, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van de vijfde beklagde BVBA G. A.

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen B, C, M, O en R in de zaak gekend onder notitienummer IE55.F1.857-14-BGDF bewezen in hoofde van de BVBA G. A..

Veroordeelt de BVBA G. A. voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen SAMEN tot een geldboete van **ZESDUIZEND EURO X 6 opdecimes X 2** slachtoffers en aldus gebracht op 72.000,00 EUR.

Beveelt dat **de tenuitvoerlegging** van het vonnis, in hoofde van de BVBA G. A., wat betreft 3.000,00 EUR X 6 opdecimes X 2 slachtoffers en aldus gebracht op 36.000,00 van de uitgesproken geldboete zal **uitgesteld** worden voor een termijn van **drie jaar** te rekenen vanaf heden.

Beveelt de **volledige sluiting** van de onderneming BVBA G. A., gedurende een termijn van **vijf jaar**.

Verklaart lastens het vermogen van de BVBA G. A. **verbeurd**:

- uit hoofde van witwas het bedrag van **22.669,50 EUR**;
- uit hoofde van de overige bewezen verklaarde misdrijven het bedrag van **9.350,00 EUR**.

Op het bedrag van 9.350,00 EUR dienen de inbeslaggenomen gelden ten bedrage van 350,00 EUR en 9.000,00 EUR te worden toegerekend.

Zegt dat de BVBA G. A. verplicht is een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimes, aldus gebracht op **200,00 EUR**, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van de zesde beklagde BVBA B.

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlastelegging S in de zaak gekend onder notitienummer IE55.F1.857-14-BGDF bewezen in hoofde van de BVBA B..

Veroordeelt de BVBA B. voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging S tot een geldboete van **HONDERD EURO X 6 opdecimes X 1** werknemer en aldus gebracht op 600,00 EUR.

Zegt dat de BVBA B. verplicht is een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimes, aldus gebracht op **200,00 EUR**, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van zevende beklagde M. Z.

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen B, D, F en H in de zaak gekend onder het notitienummer IE55.F1.503891-17-DF bewezen in hoofde van M. Z. .

Veroordeelt M. Z. voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen SAMEN tot een gevangenisstraf van **ÉÉN JAAR** en een geldboete van **DUIZEND EURO X 8 opdecimes X 3** slachtoffers en aldus gebracht op 24.000,00 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat de **tenuitvoerlegging** van het vonnis, in hoofde van M. Z. , wat betreft:

- **de uitgesproken gevangenisstraf van ÉÉN JAAR** zal **uitgesteld** worden voor een termijn van **vier jaar** te rekenen vanaf heden;
- **500,00 EUR X 8 opdecimes X 3 slachtoffers** en aldus gebracht op 12.000,00 EUR van de uitgesproken geldboete zal **uitgesteld** worden voor een termijn van **drie jaar** te rekenen vanaf heden.

Ontzet M. Z. tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van **vijf jaar**.

Verklaart lastens het vermogen van M. Z. **verbeurd** de lastens zevende beklaagde M. Z. of in zijn winkels in beslag genomen gelden.

Zegt dat M. Z. verplicht is een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimes, aldus gebracht op **200,00 EUR**, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Overtuigingsstukken

Verklaart volgende overtuigingsstukken verbeurd overeenkomstig artikel 42,1° Sw.: 0454/15, 0569/15, 0432/15, 0433/15 (stukken 2, 4, 6 t/m 15, 17 t/m 23, 27 t/m 30), 0225/15, 0224/15, 0109/15, 0023/15, 0022/15, 1345/14, IE1015/17, IE1016/17, IE0889/17 (stukken 1-7), IE0887/17 en IE0913/17.

Stelt volgende overtuigingsstukken ter beschikking van de Procureur des Konings om te handelen als naar rechte:

0439/15, 0433/15 (stukken 1, 3, 5, 16, 24-26), 0222/15, 0223/15, 0051/15, 0110/15, 1048/14, 1049/14, 1173/15, 1191/15 en IE0889/17 (stuk 8).

Voor zoveel als nodig, beveelt de opheffing van het beslag op de goederen waarover in huidig vonnis niet werd gestatueerd, en stelt de goederen ter beschikking van de Procureur des Konings om te handelen als naar rechte.

Kosten

Veroordeelt H. S. A., S. A. (ondeelbaar veroorzaakt door de weerhouden feiten), M. S., BVBA S., BVBA G. A., BVBA B. en M. Z. **solidair** tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **2.372,48 EUR**, meer de betekeningskosten van huidig vonnis wat de derde beklaagde M. S. betreft.

Legt H. S. A., S. A., M. S., BVBA S., BVBA G. A., BVBA B. en M. Z. **ELK** krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **51,20 EUR** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131quater (ns) (B.S. 1 maart 2013)).

Verplicht H. S. A. en M. Z. **ELK** om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **20,00 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

2. OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

2.1 De burgerlijke partij K. R.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij K. R. toelaatbaar doch ongegrond in de mate deze gesteld is tegen de derde beklaagde M. S. .

Verklaart de eis van de burgerlijke partij K. R. toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond in de mate deze gesteld is tegen de eerste beklaagde H. S. A..

Veroordeelt de eerste beklaagde H. S. A. om te betalen aan de burgerlijke partij K. R. een schadevergoeding van **750,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf een gemiddelde datum nl. 15 februari 2014 tot heden en vanaf heden de gerechtelijke intresten op hoofdsom en vergoedende intresten tot de dag der algehele betaling.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Houdt de beslissing nopens de rechtsplegingsvergoeding ambtshalve aan.

2.2 De burgerlijke partij het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel

Verklaart de eis van de burgerlijke partij het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt H. S. A. , S. A., de BVBA S., de BVBA G. A. en M. Z. **solidair** om te betalen aan de burgerlijke partij het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel één schadevergoeding, materieel en moreel vermengd, van **2.500,00 EUR**, vergoedende intresten inbegrepen en vanaf heden de gerechtelijke intresten tot de dag der algehele betaling.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Zegt voor recht dat de verbeurd verklaarde zaken zullen worden toegewezen aan de burgerlijke partij het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel ten belope van 2.500,00 EUR, meer de intresten en dit in toepassing van artikel 43bis, 3° Sw.

Houdt de beslissing nopens de rechtsplegingsvergoeding ambtshalve aan.

2.3 De burgerlijke partij B. F.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij B. F. toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt H. S. A. en M. Z. **solidair** om te betalen aan de burgerlijke partij B. F. één schadevergoeding, materieel en moreel vermengd, van **25.000,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf een gemiddelde datum nl. 22 januari 2016 tot heden en vanaf

heden de gerechtelijke intresten op hoofdsom en vergoedende intresten tot de dag der algehele betaling.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Zegt voor recht dat de verbeurd verklaarde zaken zullen worden toegewezen aan de burgerlijke partij B. F. ten belope van 25.000,00 EUR, meer de intresten en dit in toepassing van artikel 43bis,3° Sw.

Houdt de beslissing nopens de rechtsplegingsvergoeding ambtshalve aan.

2.4 De burgerlijke partij S. M.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij S. M. toelaatbaar doch ongegrond in de mate deze gesteld is tegen de zevende beklaagde M. Z..

Verklaart de eis van de burgerlijke partij S. M. toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond in de mate deze gesteld is tegen de eerste beklaagde H. S. A..

Veroordeelt H. S. A. om te betalen aan de burgerlijke partij S. M. één schadevergoeding, materieel en moreel vermengd, van **5.000,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf een gemiddelde datum nl. 22 januari 2016 tot heden en vanaf heden de gerechtelijke intresten op hoofdsom en vergoedende intresten tot de dag der algehele betaling.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Zegt voor recht dat de verbeurd verklaarde zaken zullen worden toegewezen aan de burgerlijke partij S. M. ten belope van 5.000,00 EUR, meer intresten en dit in toepassing van artikel 43bis,3° Sw.

Houdt de beslissing nopens de rechtsplegingsvergoeding ambtshalve aan.

2.5 De burgerlijke partij B. A.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij B. A. toelaatbaar doch ongegrond in de mate deze gesteld is tegen de zevende beklaagde M. Z. .

Verklaart de eis van de burgerlijke partij B. A. toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond in de mate deze gesteld is tegen de eerste beklaagde H. S. A..

Veroordeelt H. S. A. om te betalen aan de burgerlijke partij B. A. een schadevergoeding, materieel en moreel vermengd ex aequo et bono begroot op **1.500,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf een gemiddelde datum nl. 15 september 2017 tot heden en vanaf heden de gerechtelijke intresten op hoofdsom en vergoedende intresten tot de dag der algehele betaling.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Zegt voor recht dat de verbeurd verklaarde zaken zullen worden toegewezen aan de burgerlijke partij B. A. ten belope van 1.500,00 EUR, meer intresten en dit in toepassing van artikel 43bis,3° Sw.

Houdt de beslissing nopens de rechtsplegingsvergoeding ambtshalve aan.

2.6 De burgerlijke partij Z. M.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij Z. M. toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt H. S. A. , S. A. en de BVBA S. **solidair** om te betalen aan de burgerlijke partij Z. M. een schadevergoeding van **1,00 EUR** op alle schade.

Houdt de beslissing nopens de intresten en kosten ambtshalve aan.

2.7 De burgerlijke partij Z. K.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij Z. K. toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt H. S. A. , S. A. en de BVBA S. **solidair** om te betalen aan de burgerlijke partij Z. K. een schadevergoeding van **1,00 EUR** op alle schade.

Houdt de beslissing nopens de intresten en kosten ambtshalve aan.

2.8 De burgerlijke partij C. D. in zijn hoedanigheid van curator over het faillissement CVOH B. S.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij C. D. toelaatbaar doch ongegrond in de mate deze gebaseerd is op de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen E, F en H in de zaak gekend onder het notitienummer IE55.F1.857-14-BGDF.

De eis van de burgerlijke partij C. D. is derhalve ongegrond in de mate deze gesteld is tegen de tweede beklaagde S. A..

Verklaart de eis van de burgerlijke partij C. D. toelaatbaar en gegrond in de mate deze gebaseerd is op de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen G en I in de zaak gekend onder het notitienummer 1E55.F1.857-14-BGDF.

Veroordeelt H. S. A. , M. S. en de BVBA S. **solidair** om te betalen aan de burgerlijke partij C. D., in zijn hoedanigheid van curator over het faillissement CVOH B. S., een bedrag van **1,00 EUR** provisioneel op alle schade.

Houdt de beslissing nopens de intresten en kosten ambtshalve aan.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

BIJKOMENDE INFORMATIEVERPLICHTING (ART. 195 SV)

In toepassing van artikel 195 Wb. Sv. stelt de Rechtbank, ter inlichting van de partijen die in deze zaak betrokken waren (ongeacht of deze partijen al dan niet aanwezig zijn tijdens de uitspraak van dit vonnis) in de openbare terechtzitting vast:

- a) de effectieve gevangenisstraf of internering, opgelegd bij dit vonnis zal worden ten uitvoer gelegd conform de wettelijke bepalingen ter zake en aan zowel aan de strafuitvoering als de internering modaliteiten kunnen verbonden worden;
- b) de mogelijkheden voor de burgerlijke partij om in het kader van de strafuitvoering of de tenuitvoerlegging van de internering te worden gehoord over de voorwaarden die in het belang van de burgerlijke partij moeten worden opgelegd.

* * * *

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld:

- op 6 februari 2018 door H. S. A., BVBA S., BVBA G. A. en BVBA B. tegen de beschikkingen, zoals aangegeven in het grievenformulier;
- op 6 februari 2018 door M. Z. tegen de beschikkingen, zoals aangegeven in het grievenformulier;
- op 8 februari 2018 door het Openbaar Ministerie tegen H. S. A. , BVBA S., BVBA G. A., BVBA B. en M. Z. tegen de beschikkingen, zoals aangegeven in het grievenformulier.

Bij **tussenarrest** van het Hof van beroep te Gent, derde kamer, op **23 mei 2018** gewezen bij **verstek** ten overstaan van de beklaagden BVBA S., BVBA G. A. en BVBA B. alsmede de burgerlijke partij C. W. A. en **op tegenspraak** ten overstaan van de overige partijen, werd als volgt beslist:

Alle andere en strijdige conclusies van de hand wijzend als niet gegrond; Vooraleer verder te beslissen: Heropent ambtshalve de debatten.

Stelt vast dat er geen gronden zijn om een lasthebber ad hoe aan te stellen voor de beklaagden BVBA G. A., BVBA B. en BVBA S..

Bepaalt de conclusietermijnen als volgt:

- a. voor de beklaagden: tot en met **15 juli 2018**;
- b. voor de burgerlijke partijen en het openbaar ministerie: tot en met **15 september 2018**;
- c. voor de beklaagden: tot en met **9 oktober 2018**.

Stelt de zaak voor verdere behandeling op de openbare terechtzitting van dit hof en deze kamer op **10 oktober 2018 om 9.00 uur**.

Houdt de beslissing omtrent de kosten aan.

Verklaart huidig arrest uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk verhaal.

* * * * *

Gehoord in openbare terechtzitting in het Nederlands:

- de beklaagde H. S. A. in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door mr. M. V. en mr. H. P., beiden advocaat te Gent;
- de beklaagde M. Z. in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door mr. M. V., advocaat te Gent;
- mr. M. M. in de plaats van mr. M. P., beiden advocaat te Gent, die de burgerlijke partij K. R. vertegenwoordigt in haar eis;
- mr. P. J. in de plaats van mr. A. L., beiden advocaat te Loppem, die de burgerlijke partij Federaal Centrum voor de Analyse van de Migratiestromen, de Bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de Strijd tegen de mensenhandel vertegenwoordigt in haar eis;
- W., advocaat te Gent, in de plaats van mr. R. N., advocaat te Poperinge, die de burgerlijke partij mr. C. D., curator over het faillissement CVOH B. S., vertegenwoordigt in zijn eis;
- mr. D. S., advocaat te Melle, die de burgerlijke partijen Z. M. en Z. K. vertegenwoordigt in hun eis;
- mr. V. D., advocaat te Wervik, die de burgerlijke partijen B. F., B. A. en S. M. vertegenwoordigt in hun eis;
- mevrouw V. E., Advocaat-generaal, in haar vordering;

De beklaagden BVBA S., BVBA G. A. en BVBA B. en de burgerlijke partij C. W. A. verschijnen ter terechtzitting niet, alhoewel behoorlijk gedagvaard, en laten aldus VERSTEEK gaan.

* * * * *

I. ONTVANKELIJKHEID HOGERE BEROEPEN EN PROCESVERLOOP VOOR HET HOF

1. Elk hoger beroep is ontvankelijk. Deze hogere beroepen uitgaande van de eerste beklagde H. S. A. (zowel in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14 als onder notitienummer IE.55.F1.503891-17), vierde beklagde BVBA S. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14), vijfde beklagde BVBA G. A. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14), zesde beklagde BVBA B. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14), tweede beklagde M. Z. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.503891-17) en van het openbaar ministerie (volgappel tegen alle beklagden die zich zelf in hoger beroep voorzagen) gingen telkens gepaard met een grievenschrift ingediend overeenkomstig artikel 204 Sv.

Ingevolge de in deze grievenschriften in concreto aangehaalde grieven staat ten overstaan van de voormelde beklagden thans de volledige zaak - zowel op strafgebied als op burgerlijk gebied - ter beoordeling van het hof, weze het met uitzondering van de veroordeling op burgerlijk gebied van vijfde beklagde BVBA G. A. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14) ten overstaan van burgerlijke partij het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen mensenhandel nu deze beklagde zich blijkt haar grievenformulier op burgerlijk gebied niet in hoger beroep heeft voorzien.

2. Na regelmatige betekening van een dagvaarding werd de zaak voor de derde kamer van dit hof - zetelend in correctionele zaken - vastgesteld voor behandeling (buiten het geval van artikel 205 Sv., wordt de zaak bij het appelgerecht aanhangig gemaakt door de regelmatig ter griffie ingekomen verklaring van hoger beroep, zodat de dagvaarding van het openbaar ministerie om voor dit rechtscollege te verschijnen alleen tot doel heeft de partijen in te lichten over de plaats, de dag en het uur van het onderzoek van het hoger beroep).
3. Ten opzichte van de eerste beklagde H. S. A. (zowel in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14 als onder notitienummer IE.55.F1.503891-17) en tweede beklagde M. Z. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.503891-17) werd de zaak bij dit hof behandeld op tegenspraak (artikel 185,§1 Sv.).
4. De vierde beklagde BVBA S. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14), vijfde beklagde BVBA G. A. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14) en zesde beklagde BVBA B. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14) lieten voor dit hof verstek gaan (artikel 186 Sv.).
5. Ten overstaan van de burgerlijke partijen K. R. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14), het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen mensenhandel (zowel in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14, als onder notitienummer IE.55.F1.503891-17), meester C. D. in

zijn hoedanigheid van curator over het faillissement van CVOH B. S. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14), Z. M. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14), Z. K. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14), B. F. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.503891-17), B. A. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.503891-17) en S. M. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.503891-17) was er tegenspraak (artikel 185,§1 Sv.).

6. De burgerlijke partij C. W. A. (in de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.503891-17) liet voor dit hof verstek gaan (artikel 186 Sv.).
7. Het hof heeft na tussenarrest van 23 mei 2018 van deze kamer van het hof de zaak volledig hernomen en verder beraadslaagd naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 10 oktober 2018, waarop de zaak inhoudelijk werd behandeld. Het hof was daarbij uitsluitend samengesteld uit de magistraten zoals aangegeven in het proces-verbaal van terechtzitting van die datum (zie ook artikel 780 Ger.W.).
8. Dit arrest wordt uitgesproken in openbare terechtzitting, overeenkomstig artikel 782bis Ger.W. (zoals van toepassing vanaf 26 juni 2008).

II. BEOORDELING STRAFVORDERING II.

A. Voorafgaandelijk

9. Samenhang:

- a. Samenhang, in de zin van de artikelen 226 en 227 Sv., is het verband dat bestaat tussen twee of meer misdrijven en dat van zodanige aard is dat het vereist dat, met het oog op de goede rechtsbedeling en onder het voorbehoud van de eerbiediging van het recht van verdediging, de zaken samen en door dezelfde rechter worden beslist en deze alle aspecten van de feiten, de regelmatigheid van de bewijzen en de schuld van de vervolgde personen kan beoordelen.
- b. In het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling IEPEER, zetelend in correctionele zaken d.d. 8 januari 2018 werden de zaken met notitienummers IE.55.F1.857-14 en IE.55.F1.503891-17 in het belang van een goede rechtsbedeling gevoegd, teneinde door één en hetzelfde vonnis te worden beslecht. Het hof onderschrijft deze samenhang en voeging ten volle. De feiten van de zaak met notitienummer IE.55.F1.857-14 zullen hierna verder onder de rubriek I worden behandeld en de feiten van de zaak met notitienummer IE.55.F1.503891-17 onder rubriek II.

10. Terminologie:

- (i) Het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling IEPER, zetelend in correctionele zaken d.d. 8 januari 2018 wordt hierna aangeduid als 'beroepen vonnis'.
- (ii) De beschikking tot verwijzing van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling IEPER, van 21 februari 2017 waarbij de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.857-14 aanhangig werd gemaakt bij deze rechtbank wordt aangeduid als 'inleidende akte I'.
- (iii) De beschikking tot verwijzing van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling IEPER, van 7 november 2017 waarbij de zaak gekend onder notitienummer IE.55.F1.503891-17 aanhangig werd gemaakt bij deze rechtbank wordt aangeduid als 'inleidende akte II'.

11. Misdrijfomschrijvingen:

- a. In het beroepen vonnis werd een verbetering aangebracht aan de omschrijving van de bijzondere verbeurdverklaring in de zaak onder rubriek I, meer **bepaald** door waar stond "De tweede beklaagde wordt expliciet gewezen op artikel 43quater §4 van het Strafwetboek dat bepaald dat het vermogen dat ter beschikking staat van een criminele organisatie moet verbeurd verklaard worden, onder voorbehoud van de rechten van derden te goeder trouw" te lezen als "De tweede beklaagde wordt expliciet gewezen op artikel 43quater §4 van het Strafwetboek dat **bepaalt** dat het vermogen dat ter beschikking staat van een criminele organisatie moet verbeurd verklaard worden, onder voorbehoud van de rechten van derden te goeder trouw".

Er dringt zich evenwel een meer omvattende verbetering op, meer bepaald als volgt: "De **eerste** beklaagde wordt expliciet gewezen op artikel 43quater §4 van het Strafwetboek dat **bepaalt** dat het vermogen dat ter beschikking staat van een criminele organisatie moet verbeurd verklaard worden, onder voorbehoud van de rechten van derden te goeder trouw".

- b. De inleidende akte in de zaak onder rubriek II dient voorts verbeterd te worden onder tenlastelegging B., meer bepaald waar staat "ten nadele van **W. J.** op 18 juni 2017" te lezen als "ten nadele van **W. J.** op 18 juni 2017".

II. B. Feiten

- 12. De eerste rechter heeft in het beroepen vonnis op p.28 tot en met p.38 onder de rubriek '1.1. Enkele feiten en retroacten' op weloverwogen wijze een aantal cruciale feiten uit het omvangrijke strafdossier opgelijst. Het hof gaat bij de verdere beoordeling evenzeer uit van deze feiten, evenals van het globale feitenrelaas zoals dit tot uiting komt in het strafdossier.

II. C. Bevoegdheid

13. De feiten zoals ten laste van de eerste beklaagde H. S. A. (onder de tenlasteleggingen A., B.1., B.2., Cl., C.2., D., E.; F., G., H., I., J., L, N.1. tot en met N.17., O.1., O.2., P., Q.1. tot en met Q.17., R.1., R.2. en S.), vierde beklaagde BVBA S. (onder de tenlasteleggingen A., C.1., C.2., F., G., H., I., M., N.1. tot en met N.17., P., Q.1. tot en met Q.17.), vijfde beklaagde BVBA G. A. (onder de tenlasteleggingen B.1., B.2., Cl., C.2., M., O.1., O.2., R.1. en R.2.) en zesde beklaagde BVBA B. (onder de tenlastelegging S.) omschreven in de inleidende akte I (na aanname van verzachtende omstandigheden en correctionalisatie zoals voorzien in de inleidende akte), evenals ten laste van de eerste beklaagde H. S. A. (onder de tenlasteleggingen A., C, E. en G.) en tweede beklaagde M. Z. (onder de tenlasteleggingen B., D., F. en H.) omschreven in de inleidende akte II (na aanname van verzachtende omstandigheden en correctionalisatie zoals voorzien in de inleidende akte) zijn strafbaar met correctionele straffen. De eerste rechter was, en dit hof is, bevoegd om kennis te nemen van de strafvordering.

II. D. Verjaring :

14. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden gelet op de in artikel 21 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn (5 jaar), evenals de periodes waarin de feiten in de inleidende akte I (op zijn ruimst genomen tot 1 januari 2016 in hoofde van de eerste beklaagde H. S. A. , tweede beklaagde BVBA S. en vijfde beklaagde BVBA G. A. en tot 26 november 2015 in hoofde van de zesde beklaagde BVBA B.) en in de inleidende akte II (op zijn ruimst genomen tot 12 augustus 2017 in hoofde van de eerste beklaagde H. S. A. en tot 18 juni 2017 in hoofde van de tweede beklaagde M. Z.) werden gesitueerd.

II. E. Het bewijs en de schuld van de beklaagden

E.1. In hoofde van de eerste beklaagde H. S. A. in de zaak gekend onder rubriek I en II

E.1.1. Omtrent de tenlasteleggingen A., B.1. en B.2. in de zaak gekend onder rubriek I en de tenlastelegging A. in de zaak gekend onder rubriek II; de mensenhandel met verzwarende omstandigheden

15. De beklaagde betwist deze tenlasteleggingen om redenen zoals in besluiten en ter terechtzitting uiteengezet. In essentie houdt hij vol dat er van tewerkstelling in mensonterende omstandigheden nooit sprake was. Hij verwijst naar de instemming van de vermeende slachtoffers met de gang van zaken en met de redelijke arbeidsomstandigheden alsook met het feit dat hen allen op advies van zijn boekhouder allen een statuut van zelfstandige medewerker en/of werkende vennoot werd aangemeten. De beklaagde refereert voorts nadrukkelijk aan artikel 331 en 333 van de Arbeidsrelatiewet. Ten overstaan van de meeste betrokken personen zou aan de criteria uit de Arbeidsrelatiewet zijn voldaan en daar waar er toch enige hiërarchische controle zou zijn gebeurd, zou dit nooit hebben geresorteerd in

strijdigheid met de menselijke waardigheid. De beklagde acht zich voorts in het bijzonder gegriefd daar waar het beroepen vonnis niet strikt de criteria uit de Arbeidsrelatiewet hanteerde en deze niet individueel aftoetste aan de arbeidsrelatie van elk van de werkende vennoten, om vervolgens evenmin na te gaan of bij ieder individu afzonderlijk sprake was van mensonterende omstandigheden.

16. De eerste rechter heeft op p.39 tot en met p.45 van het beroepen vonnis een aantal pertinente overwegingen aangereikt teneinde vervolgens tot de schuld van de beklagde aan de desbetreffende tenlasteleggingen A., B.1. en B.2. in de zaak gekend onder rubriek I en de tenlastelegging A. in de zaak gekend onder rubriek II te besluiten. Het hof onderschrijft deze overwegingen. Ze dienen als hernomen beschouwd te worden in de mate dat ze bestaanbaar zijn met hetgeen het hof daar hierna nog aanvullend aan toevoegt. In zoverre het verweer van de beklagde zodoende al niet werd ontmoet door de eerste rechter, overweegt het hof nog bijkomend als volgt.
17. Ingevolge artikel 433quinquies, §1, 3° Sw. kan het werven en/of opvangen van een persoon met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, het misdrijf van mensenhandel uitmaken. De aantasting van deze menselijke waardigheid kan wel degelijk bestaan in economische uitbuiting en deze kan onder meer gelegen zijn in het opdringen van een schijnstatuut (met alle sociaalrechtelijke nadelen van dien, zoals het gemis aan sociale bescherming en het niet opbouwen van socialezekerheidsrechten), het betalen van ontoereikende vergoedingen en het niet respecteren van het elementair welzijn op het werk.
18. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt ontegensprekelijk dat de beklagde aan alle tewerkgestelde personen waarvan sprake onder de tenlasteleggingen een statuut van schijnzelfstandigheid als werkende vennoot heeft opgedrongen.

Er kan in die optiek determinerend verwezen worden naar de inhoud van de verhoren van de in diens opdracht werkende boekhouder en voormalige medebeklaagde S. A. die ter zake alle formaliteiten voor zijn rekening nam. Uit diens gedetailleerde verhoren van 15 januari 2015 en 20 april 2015 blijkt onmiskenbaar dat geen van de zogenaamd werkende vennoten daadwerkelijk als vennoot en/of zelfstandige kon doorgaan. De betrokkene was immers resoluut in zijn stelling dat het stuk voor stuk schijnzelfstandigen betrof, dat hij bij het formaliseren daarvan door de beklagde onder druk werd gezet terwijl de zogenaamde vennoten duidelijk niet wisten wat ze ondertekenden en louter deden wat de beklagde hen opdroeg, dat hij nooit enig bewijs zag dat de beweerde vennoten hun aandelen effectief betaalden (opmerking van het hof: daar waar uitzonderlijk een enkele vennoot iets anders beweert, kon daarvan alvast geen materieel bewijs bijgebracht worden en enige beweerde betaling kwam in ieder geval ook nooit bij de vennootschap terecht), dat er een constant verloop was van zogenaamde vennoten die veelal terug werden uitgeschreven op verzoek van de beklagde kort nadat er herinneringen kwamen aan openstaande sociale bijdragen aan de sociale kas (letterlijk: "Normaal gezien moet die aangeslotene zelf de bijdragen betalen. Wanneer H. S. A. evenwel een deurwaarder

of herinneringsbrief tot betaling kreeg, kwam H. S. A. bij mij met de opdracht om de stopzetting als werkende vennoot in orde te brengen."), dat er door de beklagde expliciet werd aan toegevoegd dat hij "geen sociale wetten wenste te betalen" en dat hij (zelfs korte) arbeidscontracten nadrukkelijk weigerde omdat de RSZ-kosten te hoog waren.

Alleen al in het licht van die cruciale vaststellingen kan de beklagde zich niet beroepen op de Arbeidsrelatiewet in zijn voordeel: er lag immers duidelijk geen vrije wil aan de basis van het contracteren door de vermeende vennoten die gewoon ondertekenden wat de beklagde hen opdroeg zonder dat er vervolgens reële inhoud werd gegeven aan die geveinsde vennootschapsovereenkomst (zij kochten in de praktijk geen aandelen nu deze onbetaald bleven zodat zij in werkelijkheid nooit deelachtig werden aan het bedrijfsrisico en zij betaalden evenmin correct bijdragen aan de sociale kas hetgeen onder impuls van de beklagde werd opgevolgd waarna hij hen vervolgens naar goeddunken terug liet uitschrijven). De onderlinge arbeidsrelatie tussen de beklagde en de zogenaamde werkende vennoten was alsdan geenszins gekenmerkt door een vennootschapscontract en de juridische kwalificatie in die zin houdt in de feiten totaal geen stand maar berust op veinzing. De manier waarop de beklagde dit alles in concreto ten overstaan van de boekhouder bewerkstelligde, getuigt integendeel van eenrichtingsverkeer en van unilaterale dominantie.

Dat vertaalde zich tevens op de werkvloer waar de beklagde de facto wel degelijk hiërarchische controle kon uitoefenen en daadwerkelijk uitoefende, hetgeen zich o.a. reflecteerde in de mogelijkheid om op ieder moment dat hij het zelf nuttig achtte de werknemers hun schijnstatuut terug te ontnemen en hen zodoende de facto te ontslaan. In de mate dat de betrokkenen voorts al enige vrijheid genoten in de organisatie van de werktijd en het werk was dit geen vrijheid in de echte zin van het woord want berustte dit de facto op een hen opgedrongen kader waaraan zijzelf slechts marginale invulling konden geven.

Dit alles oversteeg in negatieve zin het niveau van een louter formeel schijnstatuut in die zin dat het niet alleen in werkelijkheid geen werkende vennoten betrof maar dat er zelfs in die hoedanigheid van werkend vennoot inhoudelijk geen minimum aan sociale bescherming werd geboden (de bijdragen aan de sociale kas als zelfstandige werden niet of slechts fragmentarisch betaald en de beklagde nam initiatief om hen na verloop van tijd terug uit te schrijven).

Finaal dient ook nog gewezen op de tussenkomst van de sociale inspectie die ook van haar kant de inhoud van het strafdossier met bijzondere zin voor detail aftoetste aan de Arbeidsrelatiewet en aan de definitie van een werkend vennoot om vervolgens te besluiten dat het de facto werknemers betrof (kaft 7, deelfarde C.20, stuk 27-34).

In het verlengde daarvan is de combinatie van het opleggen van een schijnstatuut en het naar goeddunken terug afnemen daarvan zonder er in de tussenfase elementaire invulling en afdoende sociale bescherming aan te verlenen, wel degelijk te

beschouwen als een vorm van economische uitbuiting die de menselijke waardigheid aantast. In de hypothese dat daarover nog enige twijfel zou kunnen bestaan, wordt deze ontegenzeggelijk totaal weggenomen door het bijkomend gegeven dat er bij alle tewerkgestelde personen sprake was van substantiële schendingen van bepaalde essentiële normen en verbintenissen uit het arbeidsomstandighedenrecht, zoals arbeidsduur, werknemerswelzijn, loonbescherming, enz. (LORRE, J. (ed.), 'Mensenhandel en mensensmokkel: de weg naar een eengemaakte vervolging en berechting', in RABG, 2018, Larcier, Brussel, p.70, nr.63). Welnu, in casu waren veel te hoog opgedreven werkritmes en al te lange werkuren (N. M. geldt daarbij als een van de meest extreme voorbeelden waar hij gewag maakt van werkweken van 90u), een gebrek aan rustdagen en rustpauzes en flagrante onderbetaling, schering en inslag.

19. Het hof leest de respectieve verklaringen van de tewerkgestelden tegen die dwingende achtergrond van een frauduleus systeem gebaseerd op economische uitbuiting.

Het hof citeert louter ten titel van voorbeeld een treffende passage uit het verhoor van een van de personen tewerkgesteld, met name A. M., die hetgeen voorafgaat perfect illustreert (kaft 2, deelfarde C.3., stuk 14): “Toen ik H. S. A. leerde kennen zei ik hem dat ik werk nodig had. H. S. A. zei me dat ik bij hem kon beginnen (...). H. S. A. gaf me dan een papier dat ik moest ondertekenen en zei dat ik daarmee zelfstandige was. Ik kende het woord zelfstandig niet. Ik wist niet wat dat betekende. Later heb ik vernomen dat het gewoon wil zeggen dat ze je in hun firma nemen. Er is geen overleg geweest over mijn sociaal statuut. Ik had niet te kiezen. Later vroeg ik H. S. A. diverse malen om mij aan te geven als werknemer maar dat heeft geen zin, hij wil dat niet. Er is nooit overleg geweest over de voorwaarden van zelfstandige samenwerking. H. S. A. zegde me gewoon wat ik moest doen, meer niet (...). De boekhouder ken ik niet echt. Ik ken zijn naam niet maar ben diverse keren samen met H. S. A. naar de boekhouder moeten gaan om papieren te tekenen. Ik weet niet hoeveel aandelen ik binnen de vennootschap heb. We hebben daarover niet gesproken en H. S. A. heeft me ook niet verteld hoeveel aandelen ik zou hebben. In feite kom ik nu pas te weten dat ik als zelfstandige vennoot zou werken. In elk geval heb ik nooit voor aandelen betaald.”

Daar waar de beklaagde van zijn kant niettemin uit die verklaringen citeert en her en der toch individuele elementen in zijn voordeel meent te ontwaren - o.a. langs zijde van M. N., Q. R., K. B., W. M., Z. A., enz. - doet dit hoegenaamd geen afdoende afbreuk aan de systematische grove aantasting van de menselijke waardigheid ingevolge structurele economische uitbuiting zoals hiervoor beschreven.

Ten overvloede voegt het hof daar nog aan toe dat in heel veel van de verklaringen van de tewerkgestelden juist allerlei concrete elementen naar boven komen die bevestigen dat de beklaagde onder kwalijke arbeidsomstandigheden op controlerende wijze hiërarchisch gezag uitoefende en hen economisch uitbuitte. Ten

exemplarische titel kan er verwezen worden naar de verklaringen van D. J. V. M., N. M., Z. M., D. L., S. K., N. M., Z. A., Z. K., B. F., A. C. M., S. M., B. A., enz.

20. Deze misdrijven kregen tevens gestalte onder de verzwarende omstandigheden van het misbruik maken van de kwetsbare toestand van de tewerkgestelde personen (o.a. omwille van hun onwettige of precaire administratieve en/of precaire sociale toestand), het tot gewoonte maken van de betrokken activiteit en het inbedden ervan in een criminele organisatie.
21. In die optiek verwijst het openbaar ministerie onder meer pertinent naar de eigen verklaringen van de beklaagde waar hij zelf opmerkt dat de betrokkenen maar zeer moeilijk aan werk konden geraken omwille van de taalbarrière en omdat zij als vreemdeling niet door iedereen zomaar aanvaard werden. Dit waren exponenten van hun precaire administratieve en sociale toestand. Op die manier kon de beklaagde inzake tewerkstelling voor zijn rekening evident misbruik maken van de kwetsbare toestand waarin de betrokkene verkeerden. Dit wordt nog des te meer prangend bij diegene die als illegaal werden tewerkgesteld (zoals bijvoorbeeld B. F. en S. M.) of kampten met een ziekte-toestand (zoals bijvoorbeeld A. C. M.).
22. Er kan evenmin bestreden worden dat van de kwetsieuze activiteit een gewoonte werd gemaakt. Het brede tijds kader waarbinnen de beklaagde zijn gedrag herhaaldelijk stelde, evenals het aantal personen/slachtoffers die hij in de carrousel van mensenhandel liet meedraaien, laten geen andere slotsom toe.
23. Anders dan de beklaagde laat gelden, is het evenzeer bewezen dat zijn strafwaardig gedrag zich ontplooidde als daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie. De motieven die de eerste rechter in dat perspectief aanreikte (p.51-53 beroepen vonnis) zijn ruimschoots toereikend om tot dat onvermijdbare besluit te komen. Zij worden aldus door het hof overgenomen zodat zij als hier hernomen dienen beschouwd. De beklaagde was zich in dat perspectief aangaande de feiten van mensenhandel immers wel degelijk bewust van het bestaan van een vereniging en alsook van het feit dat deze was behept met een zekere structuur en organisatie waaronder zij naar buiten trad. De beklaagde maakt weliswaar enigszins schamper gewag van een 'karig organigram' maar stuurt daarmee ten onrechte aan op een surplus aan formalisme: het volstaat op basis van het voorliggende straf dossier te constateren dat er een zeker samenwerkingsverband en een zekere taakverdeling was tussen de protagonisten waaronder hemzelf en een aantal van zijn medebeklaagde rechts- en natuurlijke personen zoals in het bijzonder boekhouder S. A. en M. Z.. Hierbij werd beroep gedaan op de expertise van elkeen. Bij dit alles dient eens te meer benadrukt dat de beklaagde zich ten onrechte louter passief verschuilt achter 'het advies van zijn boekhouder'. Hij deed immers wetens en willens beroep op een boekhouder/mededader die hij vervolgens zelf met de nodige overtuigingskracht actief instrueerde.

24. Aangaande het resterende verweer overweegt het hof nog als volgt:
- (i) Dat boekhouder S. A. zelf diegene zou zijn geweest die dergelijke werkwijze suggereerde, is de waarheid zonder meer geweld aandoen, nu uit diens zelfincriminerende (en dus geloofwaardige) verhoren veeleer een latente vrees voor de agressieve ingesteldheid van de persoon van de beklaagde tot uiting komt.
 - (ii) Dat de zogenaamde vennoten vrijwillig instemden met de globale gang van zaken o.a. omdat zij het zodoende beter hadden dan in het thuisland is - om redenen zoals hoger reeds uiteengezet - niet correct (zij waren de facto totaal onwetend omtrent de reële inhoud van hun schijnstatuut) en zelfs irrelevant ook in de mate dat zij zelfs tot op heden voor de beklaagde zouden "supporteren" zoals hij pretendeert: de economische uitbuiting en de aantasting van de menselijke waardigheid is objectief bewezen en de gebeurlijke instemming daarmee is zelfs krachtens de eigenlijke expliciete bewoordingen van artikel 433quinquies,§1, laatste lid Sw. zonder belang.
25. Dit alles lijkt enkel en alleen uitzondering voor wat betreft de onder tenlastelegging A. genaamde U. A. op datum van 24 november 2014. Het betreft een persoon die werd aangetroffen aan de ingang van de winkel te (...). De betrokkene erkende doorheen zijn verhoor enkel daar overnacht te hebben maar beweerde er nooit te zijn tewerkgesteld geworden (kaft 5, deelfarde C15, stuk 43-47). De schaarse politionele vaststellingen (kaft 5, deelfarde C15, stuk 34) zijn voor interpretatie vatbaar zodat de beklaagde op grond van twijfel wordt vrijgesproken voor tenlastelegging A in zoverre betrekking hebbende op de persoon van U. A. op 24 november 2014.

E.1.2. Omtrent de tenlasteleggingen C.1. en C.2. in de zaak gekend onder rubriek I: witwasmisdrijven

26. De beklaagde betwist deze tenlasteleggingen om redenen zoals in besluiten en ter terechtzitting uiteengezet.
27. Aangaande tenlastelegging C.1. kan de beklaagde alvast niet gevolgd worden in zijn verweer.
28. Het financieel onderzoek heeft in detail aangetoond hoe er gebruik makend van de bankrekeningen van respectievelijk K. S. M. (kaft 1, stuk 484-486), R. Q. U. (kaft 1, stuk 493-494), A. M. (kaft 1, stuk 544-546), N. I. (kaft 1, stuk 555-557) en D. A. M. (kaft 1, stuk 593-601) voor een totaalbedrag van 105.339,00 euro aan gelden op de rekening van de beklaagde en zijn medebeklaagde vennootschappen BVBA S. en BVBA G. A. werd overgeschreven. Een aantal van die personen, waaronder K. S. M., A. M. en R. Q. U., waren werknemers van de beklaagde en geen enkele van de personen die de financiële transacties deden waren vermogend. Er wordt uiteindelijk ook niet de minste rechtvaardiging gegeven waarom zij deze toch niet onaanzienlijke geldbedragen op rekening van de beklaagde zouden gedeponeerd

hebben. De vriendendienst waaraan hij appelleert, is volstrekt ongeloofwaardig, nu het van elke vorm van waarschijnlijkheid ontbloomt is dat bijvoorbeeld zijn schaars betaalde en overwerkte ex-werknemers dergelijke bedragen veul gehad zouden hebben (veul gehad zouden kunnen hebben) teneinde hem toe te laten - zoals hij pretendeert - de curator te betalen. Die vaststellingen, in combinatie met de pertinente motieven die de eerste rechter reeds aanreikte (p.46-47 beroepen vonnis), laten geen ander besluit toe dan dat tenlastelegging Cl. bewezen is gebleven.

29. Aangaande tenlastelegging C.2. kan het hof het verweer van de beklagde evenmin honoreren.
30. In eerste instantie kan daarbij verwezen worden naar de officiële gezinsinkomsten zoals deze tot uiting komen in de fiscale aangiften en aanslagbiljetten. De reguliere inkomsten van de beklagde waren geenszins van dien aard dat zij de vermogensaanwas bestaande uit het verwerven van meerdere onroerende goederen en het vereffenen van de daarop betrekking hebbende hypothecaire leningen binnen een dergelijk relatief tijdsbestek integraal konden rechtvaardigen. Het vermogensonderzoek heeft ook voor het overige geen mogelijke aanzet tot plausibele uitleg gereveleerd.

Legale oorsprong van de daartoe noodwendige gelden kan binnen de genuanceerde perken zoals onder tenlastelegging C.2. gekwalificeerd, i.e. in die zin dat er gelden voortkomende uit misdrijven werden gebruikt ter betaling van hypothecaire leningen en ter betaling van de aankoopson van onroerende goederen of een gedeelte daarvan (zodat er niet wordt beweerd dat de alle hypothecaire leningen integraal en alle onroerende goederen zonder uitzondering illegaal werden gefinancierd - zie ook infra de bijzondere verbeurdverklaring), op goede gronden uitgesloten worden.

Het komt het hof voor dat de ontegenzeggelijk illegale herkomst onder meer vrij concreet kan geïd worden in die zin dat:

- (1) Het evident is dat de economische uitbuiting van diegene die door de beklagde werden tewerkgesteld en de daaraan inherente sociaalrechtelijke inbreuken ressorteerden in een bijzonder groot financieel voordeel bestaande uit onder meer besparing van RSZ-bijdragen - zie bijvoorbeeld de minstens indicatieve inhoud van het onderzoeksverslag van de sociale inspectie van 25 juni 2016 (kaft 7, deelfarde C20, stuk 58-68). Daarbij dient nog genuanceerd dat ook in de mate dat de vierde beklagde en vijfde beklagde als vennootschappen diegene waren die het primaire voordeel deden ook de beklagde als zaakvoerder van die rechtspersonen daar financieel beter van werd.
- (2) De wijze waarop de winkels en handelszaken door de beklagde namens zijn vennootschappen werden geëxploiteerd en persoonlijk opgevolgd er duidelijk toe hebben geleid dat aanzienlijke inkomsten cash werden geïd en vervolgens buiten het officiële fiscale circuit

bleven teneinde ze daarna terug wit te wassen. Het rechtstreeks bewijs daarvan kan onder meer gevonden worden in de verklaringen van diens voormalige medebeklaagde S. A. die op 15 januari 2015 onder meer letterlijk de volgende veelzeggende passage liet optekenen: "In principe moet ik ook de totalen van de bladen van zijn ontvangsten samentellen maar daar zit het probleem dat hij deze al zeker meer dan 1 jaar niet meer aan mij geeft. Iedere keer als hij komt is er miserie dat hij die ontvangsten niet wil geven. Hij wil ze gewoon niet geven. Op uw vraag waarom hij die ontvangsten niet wil geven denk ik dat dit is omdat hij niet al zijn ontvangsten wil aangeven. Ik heb veel problemen met die H. S. A.. Er zijn al zoveel discussies geweest over die ontvangsten. H. S. A. wil niet dat hij zijn werkelijke ontvangsten aangeeft. Hij weigert me gewoonweg die kasboeken te geven. Op die manier kan ik nooit een juiste BTW-aangifte doen. Dat is nu al jaren een miserie met hem. Ik heb van H. S. A. al die jaren ook nooit kastickets ontvangen. H. S. A. weigerde gewoon om die te geven". S. A. vervolgde in zijn verhoor van 20 april 2015: "Ik heb zo'n problemen met H. S. A. met S. en G. A. omdat hij kasontvangsten niet wil geven. Hij meldde mij dat hij dat niet wil doen omdat hij niet alles aan de belastingen wilde aangeven. Ik los dit met een noodmiddel op door zijn kosten forfaitair te vermenigvuldigen. Zodoende kom ik dan aan een omzet die ik telkens bij de aangiftes van S. en G. A. indien. "

31. In die gekende omstandigheden verenigen de constitutieve elementen van het witwasmisdrijf voorwerp van tenlastelegging C.2. zich ten volle en daar waar de beklagde in weerwil daarmee niettemin een verantwoording poogt te geven, faalt deze naar recht. Immers:
- daar waar hij schermt met de huuropbrengsten van de onroerende goederen in eigendom die groter zouden zijn dan de hypothecaire lasten, gaat de beklagde voorbij aan het cruciale gegeven dat hij zonder de illegale gelden überhaupt niet bij machte zou zijn geweest om die onroerende goederen aan te kopen, minstens niet in een financiële positie zou zijn geweest waaronder dergelijke hypothecaire kredieten hem bancaire werden toegestaan;
 - daar waar hij refereert aan zijn vergoeding als zaakvoerder die totaal los zou staan van de vermeende besparingen op sociale bijdragen is zulks evident onjuist; bij een volstrekt legale tewerkstelling zouden de reële inkomsten van de vennootschappen aanzienlijk lager hebben gelegen met alle repercussies van dien op zijn potentiële uitkeringen als zaakvoerder;
 - daar waar de beklagde zijn gezinsinkomsten en kostenbesparingen louter afmeet aan de hypothecaire leningen maakt hij abstractie van het feit dat hij met die (bescheiden officiële) gezinsinkomsten in eerste instantie in het levensonderhoud van zijn gezin behoorde te voorzien zodat er alsdan onmogelijk nog genoeg overbleef teneinde de hypothecaire kosten te dragen;

- daar waar hij boekhoudkundige rechtvaardiging zoekt en verwijst naar de rekening-courant zijn die gegevens volstrekt onbetrouwbaar; de verklaringen van boekhouder S. A. laten bezwaarlijk een andere slotsom toe en ook de betaling aan de curator waarvan hij in correlatie tot die rekening-courant gewag maakt, is geenszins een valabel argument aangezien deze betaling rechtstreeks in verband kan gebracht worden met de witwasoperatie voorwerp van tenlastelegging C.I.;
- daar waar het systeem van forfaitaire belasting 'zwart geld' en fiscale fraude zou uitsluiten, is dit volstrekt nonsens; andermaal leert de inhoud van de verklaringen van boekhouder S. A. dat het hanteren van het forfaitaire belastingsysteem een louter noodmiddel betrof bij gemis aan de reële inkomsten die naar diens inschatting duidelijk veel hoger lagen.

E.1.3. Omtrent de tenlasteleggingen P., E., F. en G. in de zaak gekend onder rubriek I: de diverse valsheden en het gebruik van valse stukken

32. De beklaagde betwist deze tenlasteleggingen om redenen zoals in besluiten en ter terechtzitting uiteengezet. Hij houdt vol dat het geenszins bewezen is dat R. A. niet zou hebben bestaan en dat hij in voorkomend geval hoegenaamd niet kon weten dat de betrokkene een valse identiteit had aangenomen.
33. De valsheden en het gebruik van valse stukken zoals onder de tenlasteleggingen D., E., F. en G. omschreven zijn ten overstaan van het hof bewezen gebleven. De eerste rechter kwam tot die slotsom op grond van pertinente overwegingen die het hof ten volle onderschrijft en alhier overneemt (p.47-49 beroepen vonnis).

Het strafonderzoek heeft immers - spijs vanuit diverse invalshoeken grondig onderzocht - genoegzaam aangetoond dat R. A. een volstrekt fictief personage is zodat de beklaagde er zich evenmin mee kan vergenoegen te pretenderen dat het een reëel individu was waarvan hij zogenaamd niet wist dat de betrokkene zich een fictieve identiteit had toegemeten. Benadrukt dient tevens nogmaals dat de beklaagde de enige rechtstreekse belanghebbende was bij de ganse gang van zaken waarbij hij zich enerzijds middels de valse verkoopovereenkomst van zijn déficitaire vennootschappen CVOA B. S. en BVBA N. C. kon ontdoen maar anderzijds toch het handelsfonds via zijn vennootschap BVBA S. kon recupereren. Geen enkel weldenkend reële persoon zou ten andere meestappen in een dergelijk economisch verhaal waarbij men voor totaal onrealistische prijzen van ettelijke tienduizenden euro's vennootschappen aankoopt die financieel op sterven na dood zijn. Voor zover als nodig kan ook nog beklemtoond worden dat curator C. D. altijd vroeg om de betalingsbewijzen van die verkopen te zien maar dat hierop niet werd ingegaan (kaft 6, deelfarde C.17, stuk 588), hetgeen een treffende illustratie te meer is van de valselijke gang van zaken.

E.1.4. Omtrent de tenlasteleggingen H. en I. in de zaak gekend onder rubriek I: de faillissementsmisdrijven

34. De beklaagde gedraagt zich naar het oordeel van het hof aangaande de faillissementsmisdrijven vervat onder de tenlasteleggingen H. en I.
35. Deze tenlasteleggingen vinden evenzeer stevige steun in de gegevens van het strafdossier, zoals de eerste rechter andermaal correct overwoog (p.49 beroepen vonnis). De beklaagde erkende trouwens impliciet schuld door met de curator een regeling te treffen waarbij hij er zich via BVBA S. toe verbond om de tegenwaarde van de activa van de BVBA N. C. en CVOA B. S. waarvan sprake onder de tenlasteleggingen H. en I. te vereffenen om daar vervolgens ook effectief gevolg aan te geven. Curator C. D. liet immers optekenen dat de betaling door BVBA S. gebeurde via de faillissementsrekening (kaft 6, deelfarde C.17, stuk 586).

E.1.5. Omtrent de tenlastelegging J. in de zaak gekend onder rubriek I: de poging tot het sluiten van een schijnhuwelijk

36. De beklaagde betwist deze tenlasteleggingen om redenen zoals in besluiten en ter terechtzitting uiteengezet. Hij houdt daarbij vol dat alles berust op sfeerschepping en dat K. R. een fantaste is.
37. Door de eerste rechter werd op goede gronden (p.50 beroepen vonnis) die het hof onderschrijft besloten tot het bewezen karakter van tenlastelegging J. (weze het met die restrictie dat er K. R. bij het effectief aangaan van het huwelijk 10.000 euro werd beloofd in plaats van de 5.000 euro waarvan in het beroepen vonnis melding wordt gemaakt).

Het hof deelt het oordeel dat de poging ondernomen door de beklaagde tot het sluiten van een schijnhuwelijk tussen K. R. en Z. H. afdoende steun vindt in de gegevens van het strafdossier. De verklaringen van K. R. in dat verband zijn zeer gedetailleerd en geloofwaardig (kaft 6, deelfarde C17, stuk 154-159). Zij worden overigens ondersteund door de verklaring van N. M. die via het openbaar gerucht had vernomen dat er op een bepaald moment een schijnhuwelijk tussen K. R. en Z. H. in de maak was geweest. Dat diezelfde Z. H. in een later stadium dan in Zweden in het huwelijk trad met een Poolse genaamd J. E. en of dit op zijn beurt al dan niet een schijnhuwelijk betrof, is voor hetgeen voorafging zonder relevantie.

E.1.6. Omtrent de tenlastelegging L. inde zaak gekend onder rubriek I: leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie

38. De beklaagde betwist deze tenlasteleggingen om redenen zoals in besluiten en ter terechtzitting uiteengezet.

39. Het hof verwijst ter zake naar hetgeen hoger onder randnummer 23. reeds werd overwogen. Hetgeen daar aangaande het bestaan van een criminele organisatie werd uiteengezet, geldt hier onverkort.
40. In aanvulling daarop dient nog bijkomend vastgesteld dat de beklaagde zich ontegensprekelijk de rol van leidend persoon hierin toemat. Zo stond hij duidelijk 'boven' zijn medebeklaagde en medelid van de organisatie M. Z., zette hij zijn andere medebeklaagde boekhouder S. A. geregeld onder druk en/of paaide hij hem met relatief kleine geldbedragen en misbruikte hij zijn functie binnen diverse rechtspersonen die hij mee instrumenteel aanwendde teneinde misdrijven te plegen. In ieder geval was de beklaagde diegene die binnen de organisatie steevast het globaal crimineel overzicht en de leiding behield. Deze tenlastelegging is bewezen gebleven.

E.1.7. Omtrent de tenlasteleggingen N.1. tot en met N.17., Q.1., O.2., P., Q.I. tot en met Q.17., R.I. R.2. en S. in de zaak gekend onder rubriek I: de sociaalrechtelijke inbreuken

41. De beklaagde betwist deze tenlasteleggingen slechts formeel en in samenhang met het 'hoofdmisdrijf' van mensenhandel.
42. Er kan verwezen worden naar hetgeen hoger onder punt E.1.1. werd uiteengezet. Aangezien het vaststaat dat de beklaagde, met uitzondering van U. A.(supra randnummer 25.), alle personen die onder de sociaalrechtelijke inbreuken worden vernoemd een schijnstatuut heeft opgedrongen en dat het in werkelijkheid zijn werknemers betrof, zijn in het verlengde daarvan ook de sociaalrechtelijke inbreuken -behoudens in zoverre betrekking hebbende op de persoon van U. A.- bewezen gebleven.

De sociale inspectie heeft in die optiek aangaande de afwezigheid van dimona-aangiftes, de RSZ-inbreuken en de inbreuk aangaande de deeltijds tewerkgestelde werknemer met de nodige zin voor detail een analyse gemaakt (zie in het bijzonder het proces-verbaal van de sociale inspectie van 6 juli 2016 - kaft 7, deelfarde C20, stuk 1-34).

De beklaagde heeft die sociaalrechtelijke inbreuken, abstractie makende van het verweer aangaande het (schijn)statuut, inhoudelijk ten andere niet nader betwist.

De tenlasteleggingen N.1. tot en met N.14., N.16., N.17., O.1., O.2., Q.1. tot en met Q.14., Q.16., Q.17., R.1., R.2. en S. zijn aldus bewezen gebleven, maar de beklaagde wordt wel vrijgesproken voor diegene gerelateerd aan U. A. of nog voor tenlastelegging N.15., P. en Q.15. (supra randnummer 25.).

E..1.8 Omtrent de tenlastelegging C. in de zaak gekend onder rubriek II: mensensmokkel onder verzwarende omstandigheden

43. De beklaagde betwist deze tenlastelegging om redenen zoals in besluiten en ter terechtzitting uiteengezet. In essentie werpt hij op de daar vermelde personen zelf niet te hebben gecontacteerd en dat zij alle vrijheid genoten om al dan niet in zijn vennootschappen te werken.
44. De bandbreedte van de strafwet wordt door de beklaagde doorheen zijn verweer te restrictief geïnterpreteerd. Het is teneinde strafwaardig te zijn niet vereist dat hij de betrokkenen actief rekruteerde en/of hun vrijheid ontnam. Het volstaat - en het is te dezen bewezen – dat de beklaagde deze individuen tewerkstelde onder modaliteiten van economische uitbuiting en zodoende vermogensvoordeel nastreefde terwijl hij er voorts doorheen die tewerkstelling eigenmachtig toe bijdroeg dat de genoemden B. F., S. M. en B. A. illegaal in ons land verbleven en dat verblijf konden bestendigen. Dat gebeurde ook hier - op analoge gronden als hoger reeds overwogen - onder de verzwarende omstandigheden van misbruik van hun kwetsbare toestand omwille van hun onwettige of preciaire administratieve toestand, bij wijze van gewoonte en als daad van deelneming aan een criminele organisatie.

E.1.9. Omtrent de telastleggingen E. en G. in de zaak gekend onder rubriek II: de sociaalrechtelijke inbreuken

45. De beklaagde betwist ook deze sociaalrechtelijke inbreuken louter formeel in en in samenhang met het 'hoofdmisdrijf van mensenhandel.
46. Er kan andermaal gerefereerd worden aan hetgeen hoger onder punt E.1.1. werd uiteengezet. Vermits het ook hier vaststaand is dat de beklaagde de personen die onder die sociaalrechtelijke inbreuken worden opgelijst een schijnstatuut heeft opgedrongen en het in werkelijkheid zijn werknemers betrof, zijn de daaraan inherente sociaalrechtelijke inbreuken bewezen gebleven.

Opnieuw heeft de sociale inspectie dienaangaande (i.e. betreffende de niet dimonaangiftes en de RSZ-inbreuken) een grondige analyse gemaakt (zie onder meer het proces-verbaal van de sociale inspectie van 2 augustus 2017 - kaft 9, deelfarce C/E, stuk 6).

De beklaagde heeft die sociaalrechtelijke inbreuken, abstractie makende van het verweer aangaande het (schijn)statuut, inhoudelijk overigens evenmin betwist. De tenlasteleggingen E. en G. zijn bijgevolg integraal bewezen gebleven.

E.1.10. Omtrent de staat van wettelijke herhaling

47. De beklaagde pleegde de huidige feiten daarenboven in staat van wettelijke herhaling. Hij werd immers op 26 maart 2010 reeds veroordeeld bij een in kracht van gewijsde getreden arrest van het hof van beroep te Gent tot een hoofdgevangenisstraf van 18 maanden terwijl de huidige feiten werden gepleegd binnen de 5 jaar sinds hij zijn vorige straf heeft ondergaan.

E.2. In hoofde van de vierde beklagde BVBA S. in de zaak gekend onder rubriek I

48. Vierde beklagde BVBA S. laat verstek gaan.
49. Deze rechtspersoon is niettemin schuldig gebleven aan de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A. (behoudens in zoverre betrekking hebbende op de persoon van U. A.), C.1., C.2., F., G., H. I., M., N.1. tot en met N.14., N.16., N.17., Q.1. tot en met Q.14., Q.16. en Q.17. in de zaak gekend onder rubriek I.

De schuldvraag wordt in die zin ten laste van de vierde beklagde beslecht, naar analogie met hetgeen aangaande deze tenlasteleggingen hoger reeds ten overstaan van haar voormalige zaakvoerder, zijnde eerste beklagde H. S. A., werd overwogen, met dien verstande dat de rechtspersoon deelnam aan een criminele organisatie (tenlastelegging M.) eerder dan er zoals haar zaakvoerder leidend persoon van te zijn.

Daar dient in hoofde van deze rechtspersoon nog aan toegevoegd dat zij organisatorisch grondig fout zat door een zaakvoerder ongebreideld zijn criminele gang te laten gaan zonder dat daarop enige vorm van elementaire controle werd uitgeoefend. Het financieel voordeel dat op die manier werd gegenereerd kwam daarenboven ook deze vennootschap ten goede.

50. Vierde beklagde BVBA S. wordt anderzijds wel vrijgesproken in zoverre de feiten betrekking hebben op U. A. of nog voor tenlastelegging A. (in zoverre betrekking hebbende op de persoon van U. A.), N.15., P., Q.15. in de zaak gekend onder rubriek I. Zij kan ter zake minstens beogen op twijfel en er kan daartoe voor het overige ook hier analogisch verwezen worden naar hetgeen in die optiek supra onder randnummer 25. ten overstaan van haar zaakvoerder werd overwogen.

E.3. In hoofde van de vijfde beklagde BVBA G. A. in de zaak gekend onder rubriek I

51. Vijfde beklagde BVBA G. A. laat evenzeer verstek gaan.
52. Deze rechtspersoon is eveneens schuldig gebleven aan de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen B.1., B.2., C.1., C.2., M., O.1., O.2., R.1. en R.2. in de zaak gekend onder rubriek I.

De schuldvraag wordt ook hier in die zin ten laste van de vijfde beklagde beslecht, naar analogie met hetgeen aangaande deze tenlasteleggingen hoger reeds ten overstaan van haar voormalige zaakvoerder, zijnde eerste beklagde H. S. A. , werd overwogen, met die nuance weliswaar dat de rechtspersoon deelnam aan een criminele organisatie (tenlastelegging M.) eerder dan er zoals haar zaakvoerder leidend persoon van te zijn.

Daar dient langs zijde van deze rechtspersoon nog bijkomend overwogen dat zij eveneens organisatorisch grondig fout was door een zaakvoerder voluit zijn criminele gang te laten gaan zonder dat daarop elementaire controle werd uitgeoefend. Het financieel voordeel dat zodoende werd gerealiseerd kwam daarenboven ook deze vennootschap ten goede.

E.4. in hoofde van de zesde beklaagde BVBA B. in de zaak gekend onder rubriek I

53. Zesde beklaagde BVBA B. laat eveneens verstek gaan.
54. Ook deze rechtspersoon is schuldig gebleven aan de feiten voorwerp van tenlastelegging S. in de zaak gekend onder rubriek I. Zij maakte zich schuldig aan deze sociaalrechtelijke inbreuk naar analogie met hetgeen aangaande deze tenlastelegging hoger reeds ten overstaan van haar voormalige zaakvoerder, zijnde eerste beklaagde H. S. A. , werd overwogen. Ook langs zijde van deze rechtspersoon moet bijkomend vermeld worden dat zij een organisatorische fout maakte door een gemis aan elementaire controle op het sociaalrechtelijk beleid van haar zaakvoerder, zodoende ook zelf financieel voordeel halend.

E.5. In hoofde van de tweede beklaagde M. Z. in de zaak gekend onder rubriek II

E.5.1. Omtrent de tenlastelegging B. in de zaak gekend onder rubriek II: de mensenhandel met verzwarende omstandigheden

55. Tweede beklaagde M. Z. betwist tenlastelegging B. formeel.
56. Het hof is niettemin van oordeel dat hij aan deze feiten schuldig is gebleven. Met de feiten geconfronteerd legde hij een ronduit ongeloofwaardige verklaring af (kaft 9, deelfarde B, stuk 2 en 10). De eerste beklaagde was de oom van de tweede beklaagde en - zoals de eerste rechter terecht opmerkt (p.45 beroepen vonnis) - nam deze laatste diens criminele methodiek kennelijk 'in eigen beheer' volledig over.

Ook de door hem tewerkgestelde personen S. M., W. J. en B. F. werden economisch dermate uitgebuit dat hun menselijke waardigheid in het gedrang kwam. De verklaringen van onder meer B. F. (kaft 9, deelfarde A, stuk 3 en stuk 7 en deelfarde K, stuk 5) en S. M. (kaft 9, deelfarde K, stuk 20) laten geen marge voor discussie: er moesten zeer veel uren niet-officiële arbeid gepresteerd worden zonder sociale bescherming en tegen een hongerloon.

Dit alles gebeurde onder de verzwarende omstandigheden van misbruik van hun kwetsbare toestand, bij wijze van gewoonte en mits deelname aan de criminele organisatie waaraan ook zijn oom H. S. A. deelachtig was.

E.5.2. Omtrent de tenlastelegging D. in de zaak gekend onder rubriek II: de mensensmokkel met verzwarende omstandigheden

57. Tenlastelegging D. wordt door tweede beklaagde M. Z. eveneens formeel betwist, weze het andermaal ten onrechte.
58. Het volstaat in die optiek te constateren dat de tweede beklaagde de genaamde B. F. tewerkstelde onder modaliteiten van economische uitbuiting en zodoende vermogensvoordeel nastreefde terwijl hij er voorts doorheen die tewerkstelling eigenmachtig toe bijdroeg dat de betrokkene illegaal in ons land verbleef en dat verblijf kon bestendigen. Alle constitutieve elementen van het kwestieuze misdrijf verenigen zich onder de verzwarende omstandigheden zoals onder tenlastelegging D. voorzien.

E.5.3. Omtrent de tenlasteleggingen F. en H. in de zaak gekend onder rubriek II: de sociaalrechtelijke inbreuken

59. De tweede beklaagde M. Z. betwist ook deze sociaalrechtelijke inbreuken louter formeel en in samenhang met het 'hoofdmisdrijf van mensenhandel.
60. De illegale tewerkstelling van S. M., W. J. en B. F. door toedoen van de tweede beklaagde vindt genoegzaam steun in de gegevens van het strafdossier. Hun respectieve verklaringen laten geen marge voor interpretatie: de tewerkstelling gebeurde op niet-officiële basis (zie o.a. het proces-verbaal van de sociale inspectie van 27 juni 2017 - kapt 9, deelfarce B, stuk 7), De daaraan inherente sociaalrechtelijke inbreuken bestaande uit de afwezigheid van dimonamelding (tenlastelegging F.) en de RSZ-inbreuk (tenlastelegging H.) zijn op navenante wijze bewezen gebleven.

II. F. De straftoemeting

F.1. In hoofde van de eerste geklaagde H. S. A. in de zaak gekend onder rubriek I en II

61. De hierboven in hoofde van de beklaagde H. S. A. bewezen gebleven feiten zoals onder de tenlasteleggingen A. (behoudens in zoverre betrekking hebbende op de persoon van U. A.), B.1., B.2., C.1., C.2., D., E., F., G., H., I., J., L, N.1. tot en met N.14., N.16., N.17., O.1., O.2., Q.1. tot en met Q.14., Q.16., Q.17., R.1., R.2. en S. omschreven in de inleidende akte I en zoals onder de tenlasteleggingen A., C, E. en G. omschreven in de inleidende akte II, zijn in hoofde van deze beklaagde verbonden dooreen eenheid van misdadig opzet, zoals bedoeld in artikel 65, eerste lid Sw., zodat hem slechts één straf moet worden opgelegd.
62. De strafmaat wordt bepaald in acht genomen de zwaarte van de bewezen verklaarde misdrijven en de individuele strafwaardigheid van deze beklaagde.

63. Beklaagde H. S. A. stelt bijzonder zwaar financieel beschadigd te zijn door het gevoerde onderzoek en wijst er op nu reeds anderhalf jaar in voorhechtenis te verkeren. Hij verzoekt bestraft te worden door middel van haalbare geldboeten, een werkstraf of een haalbare gevangenisstraf.
64. De beklagde is schuldig gebleven aan een hele resem zwaarwichtige misdrijven waarvan de mensenhandel en de mensensmokkel, telkens onder belangrijke verzwarende omstandigheden, de criminele exponenten vormen. Binnen dat criminele scenario maakte hij zich tevens nog schuldig aan witwasmisdrijven, valsheden, faillissementsmisdrijven, opereren als leidinggevende binnen een criminele organisatie en tal van sociaalrechtelijke inbreuken. Het is evident dat er bijzonder zwaar dient getild aan dergelijke criminaliteit waarbij onder meer individuen economisch worden uitgebuit en in hun menselijke waardigheid worden aangetast. Daar komt nog bij dat de beklagde hoegenaamd geen lessen heeft getrokken uit zijn strafverleden omvattende een achttal correctionele veroordelingen, waaronder een belangrijke eerdere (2010) wegens mensenhandel.
65. In die omstandigheden is de werkstraf waarop de beklagde aanstuurt geenszins een valabele optie. De huidige feiten, zoals afgemeten aan diens strafregister, zijn evident veel te ernstig om een werkstraf maatschappelijk te kunnen rechtvaardigen. Ook andere gunsten, zoals probatie-uitstel, kunnen hem omwille van het soortelijk gewicht van de voorliggende misdrijven niet meer worden toegestaan.
66. De eerste rechter oordeelde passend door de betrokkene een zwaarwichtige gevangenisstraf en navenante geldboeten op te leggen. Alle concrete gegevens van de zaak in acht genomen, kan deze gevangenisstraf in beperkte mate worden teruggebracht van 4 jaar tot 40 maanden zonder dat er voor het overige nog marge is voor meer mildheid. De geldboete van 1.000 euro, meer 70 opdecimen (x8) en te vermenigvuldigen met 22 slachtoffers, en aldus gebracht op 176.000,00 euro blijft behouden (in het beroepen vonnis ligt er een materiële misslag vevat in die zin dat er daar 23 slachtoffers waren in plaats van de 22 die de eerste rechter voorstond, zodat er na de vrijspraak in hoger beroep voor wat betreft de persoon van U. A. er op heden nog steeds effectief 22 resteren).
67. De beslissingen met betrekking tot de navolgende onderdelen, vervat in de hieronder aangegeven bladzijden van het beroepen vonnis, worden bevestigd:
- de boetevervangende gevangenisstraf van 3 maanden (p.75);
 - de ontzetting uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid Sw. gedurende 10 jaar (p.75);
 - het met toepassing van artikel 1 en 1bis van het KB nr.22 van 24 oktober 1934 opgelegde beroepsverbod gedurende 5 jaar; vaststellende dat zulks noodzakelijk is teneinde de maatschappij tegen recidive uitgaande van de beklagde onder de vorm van economische malversaties te beschermen en waarbij het hof tevens aanvullend vaststelt dat de betrokkene thans voorhoudt het voornemen te hebben om voortaan in loondienst te gaan werken (p.75);
 - de veroordeling tot de solidariteitsbijdrage ad 25 euro (na toepassing van de opdecimen gebracht op 200,00 euro) (p.75);

- e. de veroordeling tot een bijdrage van 20,00 euro aan het fonds voor tweedelijnsbijstand (p.79).

F.2. In hoofde van de vierde beklaagde BVBA S. in de zaak gekend onder rubriek I

- 68. De hierboven in hoofde van de vierde beklaagde BVBA S. bewezen gebleven feiten zoals onder de tenlasteleggingen A. (behoudens in zoverre betrekking hebbende op de persoon van U. A.), C.1., C.2., F., G., H., I., M., N.1. tot en met N.14., N.16., N.17., Q.1. tot en met Q.14., Q.16., Q.17. omschreven in de inleidende akte I, zijn in hoofde van deze beklaagde verbonden door een eenheid van misdadig opzet, zoals bedoeld in artikel 65, eerste lid Sw., zodat haar slechts één straf moet worden opgelegd.
- 69. De strafmaat wordt bepaald in acht genomen de zwaarte van de bewezen verklaarde misdrijven en de individuele strafwaardigheid van deze beklaagde rechtspersoon.
- 70. De vierde beklaagde is evenzeer schuldig gebleven aan een hele resem zwaarwichtige misdrijven waarvan mensenhandel onder verzwarende omstandigheden de meest verwerpelijke is. Daarnaast maakte zij zich tevens nog schuldig aan witwasmisdrijven, valsheden, faillissementsmisdrijven, deelname aan een criminele organisatie en tal van sociaalrechtelijke inbreuken. Eens te meer moet het duidelijk zijn dat er maatschappelijk bijzonder zwaar wordt getild aan dergelijke criminaliteit waarbij onder meer individuen economisch worden uitgebuit en in hun menselijke waardigheid worden aangetast. De vierde beklaagde van haar kant kan echter wel nog beogen op een gunstig strafverleden.
- 71. De eerste rechter oordeelde wetmatig en adequaat door de betrokkene een zware geldboete op te leggen. Deze geldboete van 6.000 euro, meer 50 opdecimen (x6) kan echter nog slechts vermenigvuldigd worden met 16 slachtoffers (omwille van de vrijspraak in hoger beroep in zoverre de feiten betrekking hebben op U. A.) teneinde aldus gebracht te worden op 576.000,00 euro. Er wordt ten belope van de helft daarvan of nog 3.000 euro x 50 opdecimen x 16 slachtoffers, het weze 288.000,00 euro, uitstel van tenuitvoerlegging verleend gedurende drie jaar. De beklaagde rechtspersoon voldoet daarbij nog aan de wettelijke voorwaarden om uitstel te genieten.
- 72. De beslissingen met betrekking tot de navolgende onderdelen, vervat in de hieronder aangegeven bladzijden van het beroepen vonnis, worden bevestigd:
 - a. de volledige sluiting van de onderneming van de vierde beklaagde gedurende 5 jaar (p.77);
 - b. de veroordeling tot de solidariteitsbijdrage ad 25 euro (na toepassing van de opdecimen gebracht op 200,00 euro) (p.77).
- 73. De hierboven in hoofde van de vijfde beklaagde BVBA G. A. bewezen gebleven feiten zoals onder de tenlasteleggingen B.1., B.2., Cl., C.2., M., O.1., O.2, R.1. en R.2. omschreven in de inleidende akte I, zijn in hoofde van deze beklaagde

verbonden door een eenheid van misdadig opzet, zoals bedoeld in artikel 65, eerste lid Sw., zodat haar slechts één straf moet worden opgelegd.

74. De strafmaat wordt bepaald in acht genomen de zwaarte van de bewezen verklaarde misdrijven en de individuele strafwaardigheid van deze beklaagde rechtspersoon.
75. De vijfde beklaagde is evenzeer schuldig gebleven aan een reeks zware misdrijven waarvan mensenhandel onder verzwarende omstandigheden de meest negatief toonaangevende is. Daarnaast maakte zij zich tevens nog schuldig aan witwasmisdrijven, deelname aan een criminele organisatie en tal van sociaalrechtelijke inbreuken. Eens te meer moet het duidelijk zijn dat er bijzonder zwaar dient getild aan dergelijke criminaliteit waarbij onder meer individuen economisch worden uitgebuit en in hun menselijke waardigheid worden geraakt. Ook de vijfde beklaagde van haar kant kan evenwel nog beogen op een gunstig strafrechtelijk verleden.
76. De eerste rechter oordeelde passend door de betrokkene een zware geldboete op te leggen. Deze geldboete van 6.000 euro, meer 50 opdecimen (x6) en vermenigvuldigd met 2 slachtoffers teneinde aldus gebracht te worden op 72.000,00 euro blijft behouden. Er wordt ten belope van de helft daarvan of nog 3.000 euro x 50 opdecimen x 2 slachtoffers, het weze 36.000,00 euro, uitstel van tenuitvoerlegging verleend gedurende drie jaar. De beklaagde rechtspersoon voldoet daarbij nog aan de wettelijke voorwaarden om uitstel te genieten.
77. De beslissingen met betrekking tot de navolgende onderdelen, vervat in de hieronder aangegeven bladzijden van het beroepen vonnis, worden bevestigd:
 - a. de volledige sluiting van de onderneming van de vijfde beklaagde gedurende 5 jaar (p.77);
 - b. de veroordeling tot de solidariteitsbijdrage ad 25 euro (na toepassing van de opdecimen gebracht op 200,00 euro) (p.78).

F.4. In hoofde van de zesde beklaagde BVBA B. in de zaak gekend onder rubriek 1

78. De hierboven in hoofde van de zesde beklaagde BVBA B. bewezen gebleven feiten zoals onder de enige tenlastelegging S. omschreven in de inleidende akte I, worden beteugeld met in acht name van de zwaarte van het misdrijf en individuele strafwaardigheid van deze beklaagde rechtspersoon.
79. De zesde beklaagde maakte zich slechts schuldig aan een enkele welbepaalde sociaalrechtelijke inbreuk en heeft een nog gunstig strafverleden.
80. De eerste rechter oordeelde adequaat door de betrokkene een geldboete van 100 euro op te leggen, meer 50 opdecimen (x6) en vermenigvuldigd met 1 slachtoffer teneinde aldus gebracht te worden op 600,00 euro. Deze strafmaat dient onverkort gehandhaafd te worden.

81. De beslissing aangaande de veroordeling tot de solidariteitsbijdrage ad 25 euro (na toepassing van de opdecimen gebracht op 200,00 euro) (p.78 beroepen vonnis) wordt evenzeer bevestigd.

F.5. In hoofde van de beklaagde M. Z. in de zaak gekend onder rubriek II

82. De hierboven in hoofde van de beklaagde M. Z. bewezen gebleven feiten zoals onder de tenlasteleggingen B., D., F. en H. omschreven in de inleidende akte II, zijn in hoofde van deze beklaagde verbonden door een eenheid van misdadig opzet, zoals bedoeld in artikel 65, eerste lid Sw., zodat hem slechts één straf moet worden opgelegd.
83. De strafmaat wordt bepaald in acht genomen de zwaarte van de bewezen verklaarde misdrijven en de individuele strafwaardigheid van deze beklaagde.
84. Beklaagde M. Z. verzoekt zo mild mogelijk bestraft te worden.
85. Deze beklaagde is eveneens schuldig gebleven aan een aantal zwaarwichtige misdrijven waarvan - naast sociaalrechtelijke inbreuken - de mensenhandel en de mensensmokkel, telkens onder belangrijke verzwarende omstandigheden, de criminele exponenten vormen. Eens te meer benadrukt het hof dat dergelijke criminaliteit waarbij kwetsbare personen economisch worden uitgebuit en in hun menselijke waardigheid worden aangetast maatschappelijk streng moet beteugeld worden.
86. De eerste rechter oordeelde wetmatig en gepast door de betrokkene een zwaarwichtige gevangenisstraf van 1 jaar en een substantiële geldboete van 1.000 euro, meer 70 opdecimen (x8) en te vermenigvuldigen met 3 slachtoffers, en aldus gebracht op 24.000,00 euro op leggen. Er werd tevens oordeelkundig uitstel verleend, het weze voor wat betreft de opgelegde gevangenisstraf integraal onder een proeftijd van 4 jaar en voor wat betreft de helft van de geldboete onder een proeftijd van 3 jaar.
87. De beslissingen met betrekking tot de navolgende onderdelen, vervat in de hieronder aangegeven bladzijden van het beroepen vonnis, worden eveneens bevestigd:
- a) de boete vervangende gevangenisstraf van 3 maanden (p.75);
 - b) de ontzetting uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid Sw. gedurende 5 jaar (p.78);
 - c) de veroordeling tot de solidariteitsbijdrage ad 25 euro (na toepassing van de opdecimen gebracht op 200,00 euro) (p.79);
 - d) de veroordeling tot een bijdrage van 20,00 euro aan het fonds voor tweedelijnsbijstand (p.79).

F.6. De bijzondere verbeurdverklaring in de zaak gekend onder rubriek I en II

F.6.1. In hoofde van de eerste beklaagde H. S. A. in de zaken gekend onder rubriek I en II

88. Het openbaar ministerie vorderde de eerste beklaagde in de zaak onder rubriek I en II te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van diens drie onroerende goederen respectievelijk gelegen te (...), evenals uit hoofde van het witwasmisdrijf en de criminele organisatie een bedrag van 60.000,00 euro, evenals alle in beslag genomen gelden. De eerste rechter willigde die vordering strekkende tot verbeurdverklaring in alle onderdelen in.
89. De eerste beklaagde betwist om redenen in besluiten en ter terechtzitting uiteengezet deze vordering tot bijzondere verbeurdverklaring met klem.
90. Het bedrag van 60.000,00 euro werd met toepassing van artikel 505 Sw. alvast terecht verbeurd verklaard aangezien deze som duidelijk ressorteert onder tenlastelegging Cl., zoals hoger op strafgebied bewezen gebleven. De witwasoperatie die daaraan ten grondslag lag, was in een volgende fase dienstig om de curator een bedrag van 75.000,00 euro toe te bedelen.
91. Alle ten laste van de eerste beklaagde en/of in diens nachtwinkels in beslag genomen gelden blijven met toepassing van artikel 42,2° Sw. evenzeer verbeurd verklaard. Er was immers ontegensprekelijke vermogensvermenging tussen het private vermogen van de eerste beklaagde en van diens handelszaken, terwijl de gelden daar enkel konden verworven worden door toedoen van een aantal hoger op strafgebied ten laste van hem bewezen gebleven misdrijven zoals het opereren in een criminele organisatie en het economisch uitbuiten van het winkelpersoneel zoals dat zich vertaalde in mensenhandel.
92. Verder constateert het hof dat het openbaar ministerie haar vordering tot bijzondere verbeurdverklaring in zoverre betrekking hebbende op de onroerende goederen steunt op artikel 43quater §1 tot en met §4 Sw. Zij doet zulks op goede gronden nu de eerste beklaagde ook in hoger beroep onder meer veroordeeld blijft voor witwassen, mensenhandel en lidmaatschap - zelfs als leidende persoon - van een criminele organisatie. Dientengevolge kan het openbaar ministerie terugvallen op de bewijslastverdeling zoals vervat in artikel 43quater §2 Sw., aannemelijk makende dat er ernstige en concrete aanwijzingen zijn dat de betrokkene over een relevante periode vermogensvoordelen ontving voortspruitende uit de misdrijven waarvoor hij werd veroordeeld zodat de betrokkene het tegendeel behoort geloofwaardig te maken. Artikel 43quater §3 Sw. nuanceert in die optiek: 'Als relevante periode in de zin van dit artikel wordt aanzien de periode van vijf jaar voorafgaand aan de inverdenkingstelling van de persoon tot de datum van de uitspraak. De ernstige en concrete aanwijzingen bedoeld in §2 kunnen worden geput uit alle geloofwaardige elementen die op regelmatige wijze aan de rechtbank worden overgelegd, en die wijzen op een oneven wicht van enig belang tussen enerzijds de tijdelijke of

blijvende aangroei van het vermogen en de bestedingen van de veroordeelde in de relevante periode die door het openbaar ministerie wordt aangetoond, en anderzijds de tijdelijke of blijvende aangroei van het vermogen en de bestedingen van de veroordeelde in deze periode, waarvan hij kan geloofwaardig maken dat ze niet voortspruiten uit de feiten waarvoor hij werd veroordeeld of uit identieke feiten.'

93. Met het openbaar ministerie en in navolging op de eerste rechter is ook het hof van oordeel dat het openbaar ministerie onder die bewijslastverdeling daadwerkelijk aan haar bewijslast tegemoet komt. Er zijn in de relevante periode van 5 jaar voorafgaand aan de inverdenkingstelling van de eerste beklagde wel degelijk ernstige en concrete aanwijzingen onder de vorm van geloofwaardige elementen die op regelmatige wijze werden overgelegd, en die wijzen op een onevenwicht van enig belang tussen enerzijds de tijdelijke of blijvende aangroei van het vermogen en de bestedingen van de veroordeelde in de relevante periode, en anderzijds de tijdelijke of blijvende aangroei van het vermogen en de bestedingen van de veroordeelde in deze periode, waarvan hij kan geloofwaardig maken dat ze niet voortspruiten uit de feiten waarvoor hij werd veroordeeld of uit identieke feiten.
94. Er moet in dat verband gerefereerd worden aan het grondige patrimoniumonderzoek dat illustreert hoe het vermogen van de eerste beklagde over de relevante periode een belangrijke aangroei kende onder meer door het verwerven van de onroerende goederen te (...) en (...). Daarbij dient ook opgemerkt dat het onroerend goed te (...) zeer belangrijke verbouwingswerken onderging die ressorteerden in een ontegensprekelijke substantiële meerwaarde (waardoor o.a. het KI in meer werd herzien - kapt 1, stuk 554).
95. Anders dan de beklagde pretendeert slaagt hij er van zijn kant niet in geloofwaardig te maken dat deze tijdelijke of blijvende aangroei van diens vermogen (bestaande uit het verwerven van de kwestieuze onroerende goederen), niet zouden voortspruiten uit de feiten waarvoor hij werd veroordeeld of uit identieke feiten. De rechtvaardigingen die hij daartoe op p.26 tot en met p.36 van zijn besluiten poogt aan te reiken, overtuigen het hof geen van allen. Het hof voegt daar ten overstaan van de beklagde in het bijzonder nog bijkomend het volgende aan toe:
- daar waar hij opwerpt dat de onroerende goederen grotendeels met hypothecaire kredieten werden aangekocht, blijft het niettemin een realiteit dat er toch deels met beschikbare gelden werd betaald en dat het geenszins aannemelijk is dat er hem met zijn reguliere legale inkomsten bancair hypothecaire kredieten onder die gecumuleerde omvang zouden zijn toegestaan;
 - daar waar hij opmerkt dat de aankoop van twee van de drie onroerende goederen dateert van voor de incriminatieperiode volgt het hof hem in die redenering voor wat betreft het oudst aangekocht onroerend goed (2004) gelegen te (...) maar niet voor de overige, mee gelet op de referentieperiode die onder artikel 43quater,§3 Sw. wordt aangereikt;

- daar waar hij een aantal vaststellingen afdoet als louter hypothetisch en speculatief, blijkt het niettemin een op objectief bankonderzoek gesteund reëel gegeven dat er heel wat cash stortingen op zijn persoonlijke rekening gebeurden (o.a. 29.050,00 euro op zijn Recordrekening - kaft 1, stuk 702) terwijl in diezelfde periode de cash betalingen door cliënten in de nachtwinkels niet aan de vennootschappen werden gestort (kaft 1, stuk 502); in die zin is het aannemelijk dat gelden die daar op die manier (o.a. 'dankzij' de economische uitbuiting) werden gegenereerd, naar zijn persoonlijke rekeningen werden afgeleid waardoor hij o.a. hypothecaire leningen kon betalen;
- daar waar het systeem van forfaitaire belasting 'zwart geld' en fiscale fraude zou uitsluiten, is dit - zoals hoger reeds gesteld - niet correct; eens te meer kan gerefereerd worden aan de inhoud van de verklaringen van boekhouder S. A. waarbij het hanteren van het forfaitaire belastingssysteem een louter noodmiddel betrof bij gemis aan de reële inkomsten die naar diens inschatting duidelijk veel hoger lagen; dat de eerste beklagde hierbij niet wordt vervolgd wegens fiscaalrechtelijke inbreuken mag dan al correct zijn, maar zulks neemt niet weg dat het hof vermag vast te stellen dat de eerste beklagde zich schuldig heeft gemaakt aan witwasmisdrijven (zie o.a. tenlastelegging C.2. en dat daaraan mee fiscale fraude ten grondslag kan hebben gelegen);
- daar waar hij kritiek geeft op het in aanmerking nemen van de vermeende besparing uit hoofde van de sociaalrechtelijke misdrijven, neemt het hof deze in correlatie tot dit aspect van de bijzondere verbeurdverklaring gerelateerd aan de onroerende goederen niet in aanmerking;
- daar waar hij een argument poogt te ontleen aan de rekening-courant op basis waarvan hij zogenaamd 75.000,00 euro tegoed heeft van de vennootschap, is de herkomst van die gelden volgens diens eigen besluiten (p.29 in fine) toe te schrijven aan giften van vrienden en kennissen ad in totaal 105.000,00 euro terwijl die transacties onder tenlastelegging Cl. de facto reeds werden ontmaskerd als zijnde een witwasoperatie; op zijn minst is iedere vorm van verwijzing naar de rekening-courant onbetrouwbaar mee omwille van hetgeen de boekhouder ter zake verklaarde;
- daar waar hij poneert dat zijn inkomsten niet disproportioneel zijn volgt het hof zijn cijfermatige logica niet; zijn gezinsinkomsten (zoals fiscaal aangegeven beslaande 10.000,00 euro tot 13.000,00 euro per jaar) en kostenbesparingen doorstaan de toets van de afmeting aan de hypothecaire leningen geenszins aangezien hij zodoende abstractie maakt van het feit dat hij met die (uitermate bescheiden officiële) gezinsinkomsten (van amper 1.000,00 euro per maand) in eerste orde nog niet in staat mag geacht worden in het levensonderhoud van zijn gezin te voorzien zodat er alsdan onmogelijk nog genoeg overbleef teneinde alle hypothecaire kosten te dragen; ook de verwijzing naar de ontvangen huurgelden overtuigt niet in de wetenschap dat hij die huurontvangsten in de mate dat het bedrijfshuur betrof niet steeds fiscaal correct benaderde (kaft 1, stuk 426) en nu hij elders beweert dat hij met de huurgelden de hypothecaire leningen betaalde

zodat hij in die hypothese de huurgelden evenmin voor levensonderhoud kan hebben aangewend;

- daar waar hij refereert aan de hoge omzet van zijn nachtwinkels is dat geen valabel argument, daar deze zich niet (fiscaal) vertaalde in navenante bedrijfswinst.
96. In de hiervoor beschreven omstandigheden is het binnen de perken van artikel 43quater Sw. perfect legitiem en noodwendig gebleven om de onroerende goederen gelegen te (...) verbeurd te verklaren. Deze onroerende goederen werden als vermogensvoordelen waardoor zijn vermogen aangroeide immers ontvangen in de relevante periode voorzien onder artikel 43 quater,§3 Sw. Deze periode loopt tot op datum van uitspraak en de twee kwestieuze onroerende goederen werden in die periode formeel aangekocht, dan wel bij wijze van vermogensaanwas geleidelijk verder verworven middels betaling van de daarop rustende hypothecaire leningen met criminele gelden. Het beroepen vonnis wordt op die punten bevestigd.
97. Anders dan de eerste rechter oordeelde, kan het onroerend goed gelegen te (...) evenwel niet verbeurd verklaard worden. Het werd immers aangekocht op 9 juni 2004 of nog ettelijke jaren voorafgaand aan de relevante periode die artikel 43quater,§3 Sw. met 5 jaar voorafgaand aan de inverdenkingstelling van de eerste beklagde voorziet. Deze inverdenkingstelling gebeurde immers op 29 juni 2015 (kaft 7, farde C.18) zodat de relevante periode slechts een aanvang nam per 29 juni 2010. Dit wetsartikel biedt aldus prima facie geen grondslag voor een gebeurlijke verbeurdverklaring van dat specifieke onroerend goed. Louter volledigheidshalve voegt het hof daar nog aan toe dat in de mate dat er zou geopperd worden dat het onroerend goed toch (gedeeltelijk) verder (definitief) verworven werd in de relevante periode middels aflossing van de hypothecaire leningen met gelden van criminele afkomst, er toepassing wordt gemaakt van de matigingsbevoegdheid voorzien in artikel 43quater,§3 laatste lid Sw. teneinde de eerste beklagde niet te onderwerpen aan een onredelijk zware straf.

F.6.2. In hoofde van de vierde beklagde BVBA S. in de zaak gekend onder rubriek I

98. Het openbaar ministerie vorderde de vierde beklagde in de zaak onder rubriek I te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 48.885,00 euro (uit hoofde van sociaalrechtelijke inbreuken) en een bedrag van 22.669,50 euro (uit hoofde van het witwasmisdrijf vervat onder tenlastelegging C.I.). Opnieuw willigde de eerste rechter die vordering strekkende tot verbeurdverklaring in alle onderdelen in, met dien verstande dat op het bedrag van 48.885,00 euro een aantal in beslag genomen gelden dienden toegerekend te worden.
99. Het hof bevestigt deze bijzondere verbeurdverklaring in elk van zijn individuele aspecten vaststellende dat de vierde beklagde aan alle tenlasteleggingen waaraan de illegale vermogensvoordelen corresponderen schuldig is gebleven en dat er voor het overige in het beroepen vonnis cijfermatig adequaat werd geoordeeld.

F.6.3. In hoofde van de vijfde beklagde BVBA G. A. in de zaak gekend onder rubriek I

100. Het openbaar ministerie vorderde de vijfde beklagde in de zaak onder rubriek I te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 9.350,00 euro (uit hoofde van sociaalrechtelijke inbreuken) en een bedrag van 22.669,50 euro (uit hoofde van het witwasmisdrijf vervat onder tenlastelegging C.1.). Opnieuw willigde de eerste rechter die vordering strekkende tot verbeurdverklaring in alle onderdelen in, met dien verstande dat op het bedrag van 9.350,00 euro een aantal in beslag genomen gelden dienden toegerekend te worden.
101. Deze bijzondere verbeurdverklaring wordt door het hof evenzeer in elk van zijn afzonderlijke onderdelen onderschreven vaststellende dat de vijfde beklagde aan alle tenlasteleggingen waaraan de illegale vermogensvoordelen corresponderen blijvend schuld treft en dat er voor de rest in het beroepen vonnis in cijfermatig opzicht passend werd geoordeeld.

F.6.4. In hoofde van de tweede beklagde M. Z. in de zaak gekend onder rubriek II

102. Het openbaar ministerie vorderde de tweede beklagde in de zaak onder rubriek II qua bijzondere verbeurdverklaring enkel te horen veroordelen tot alle ten laste van hem of in zijn winkels in beslag genomen gelden.
103. Dit oordeel wordt door het hof onderschreven vaststellende dat alle ten laste van deze beklagde en/of in diens nachtwinkels in beslag genomen gelden met toepassing van artikel 42,2° Sw. evenzeer dienen verbeurd verklaard. Er was ook hier immers sprake van vermogensvermenging tussen het private vermogen van deze beklagde en van diens handelszaak, terwijl de gelden daar enkel konden verworven worden door toedoen van een aantal hoger op strafgebied ten laste van hem bewezen gebleven misdrijven zoals het economisch uitbuiten van het winkelpersoneel in het kader van mensenhandel.

F.7. De overige vorderingen en de gerechtskosten in de beide zaken gekend onder rubriek I en II

104. In het beroepen vonnis werd oordeelkundig beslist aangaande alle in beslag genomen overtuigingsstukken.
105. De beslissing met betrekking tot de bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten wordt hervormd. De veroordeling tot betaling van deze vaste vergoeding (artikel 91 K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken) is voor elke criminele, correctionele en politiezaak een verplichte aanvulling van de strafrechtelijke veroordeling. Zij heeft een eigen karakter en is geen straf (Cass. 9 november 1994, J.T. 1995, 214; A.C. 1994, 938). Zij moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten, in het

bijzonder ongeacht de omstandigheid dat de feiten dagtekenen van vóór de inwerkingtreding van de wetsbepalingen, die de rechter ertoe verplichten die vergoeding aan iedere veroordeelde op te leggen (Cass., 3 maart 1993, A.R. nr. 402). Artikel 2 Sw. is op die bijdrage niet toepasselijk. Krachtens artikel 6, eerste alinea, van de Programmawet II van 27 december 2006 en de artikelen 77, tweede lid en 79 van het Koninklijk Besluit van 27 april 2007, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, bedroeg deze vergoeding (na indexatie) 30,69 euro. Bij arrest van de Raad Van State d.d. 17 december 2008 (Nr. 188.928) werd dit K.B. vernietigd (B.S., 2 februari 2009, 7548). De bepalingen van het vroegere algemeen reglement in strafzaken blijven toepasselijk. Krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, blijft de beklaagde veroordeeld tot betaling van een forfaitaire vergoeding. Het bedrag ervan bedraagt actueel (ingevolge het K.B. van 13 november 2012 tot wijziging van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 december 1950 wat betreft de administratieve kosten in strafzaken) en na indexatie zoals bepaald in de artikelen 148 en 149 van het Algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken 53,58 euro (zie ook omzendbrief 131/5 over de indexering van de bedragen die mogen worden aangerekend door de personen die door de gerechtelijke overheden worden gevorderd voor het uitvoeren van een opdracht in een dienstverlenende rol die gerechtskosten in strafzaken genereert, gepubliceerd in B.S. 4 oktober 2018) daar waar dit voordien 51,20 euro betrof. Het beroepen vonnis wordt in die zin gewijzigd wat alle thans veroordeelde beklaagden betreft.

106. Bijdrage tot het fonds voor tweedelijsbijstand: met toepassing van artikel 4,§3 en 5,§1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand (zoals ingevolge artikel 6 van het KB van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand in werking getreden op 1 mei 2017) worden de vierde beklaagde BVBA S., vijfde beklaagde BVBA G. A. en zesde beklaagde BVBA B. thans veroordeeld tot het betalen van een bijdrage van 20,00 euro aan het fonds voor tweedelijsbijstand (zaak bij dit hof ingeleid door de akte hoger beroep opgesteld op of na 1 mei 2017). In het beroepen vonnis werd die bijdrage immers enkel opgelegd aan de veroordeelde natuurlijke personen terwijl er geen enkele valabele reden is om deze niet eveneens op te leggen aan de veroordeelde rechtspersonen.
107. De beklaagden in de zaak onder rubriek I, met name H. S. A. , BVBA S., BVBA G. A. en BVBA B., evenals de beklaagde in de zaak onder rubriek II, met name M. Z., werden in het beroepen vonnis solidair veroordeeld tot de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie ten bate van de Staat. Het hof onderschrijft deze beslissing vaststellende dat:
 - (i) de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in beide aanleggen, één en ondeelbaar werden veroorzaakt door het onderzoek en de

vervolging van de feiten, voorwerp van de voor dit hof bewezen gebleven telastleggingen, zoals omschreven in de inleidende akte I en II;

- (ii) het onderzoek en de vervolging van de feiten, waarvoor de eerste beklaagde H. S. A. in de zaak onder rubriek I en de vierde beklaagde BVBA S. in de zaak onder rubriek I thans worden ontslagen van rechtsvervolging, zijnde tenlastelegging A. in zoverre betrekking hebbende op de persoon van U. A., N.15., P. en Q.15. geen afzonderlijke kosten veroorzaakten.

- 108. Alle veroordeelde beklaagden in de zaak gekend onder rubriek I en II worden tot slot, ten bate van de Staat, hoofdelijk veroordeeld tot de kosten die in graad van hoger beroep aan de zijde van het openbaar ministerie zijn gevallen, zoals hierna aangegeven en begroot.

III. BEOORDELING BURGERLIJKE VORDERINGEN

III.1. Omtrent de burgerlijke partijstelling van K. R.

- 109. De burgerlijke vordering van K. R. werd door de eerste rechter uit hoofde van morele schade inherent aan de poging tot het afsluiten van een schijnhuwelijk (tenlastelegging J. in de zaak onder rubriek I) ten laste van beklaagde H. S. A. ingewilligd ten belope van 750,00 euro, meer intresten te rekenen vanaf 15 februari 2014.
- 110. De burgerlijke partij voorziet zich in incidenteel hoger beroep en verzoekt de morele schadevergoeding te verhogen tot 6.500,00 euro, meer intresten. Zij vraagt dat er in haar hoofde tevens toepassing zou gemaakt worden van artikel 43bis derde lid Sw.
- 111. De beklaagde H. S. A. betwist deze burgerlijke vordering.
- 112. In correlatie tot burgerlijke partij K. R. werd de beklaagde H. S. A. enkel schuldig bevonden aan een poging tot afsluiten van een schijnhuwelijk. Dat zulks in hoofde van het slachtoffer gepaard ging aan morele schade is aannemelijk, aangezien zij daardoor op relationeel vlak niet als volwaardig maar eerder als koopwaar werd aangezien. De vergoeding die haar met 750,00 euro, meer intresten, werd toegekend, is voor dat gegeven - zoals op zichzelf staand - billijk te noemen. Het beroepen vonnis wordt in dusverre bevestigd.
- 113. In zoverre de burgerlijke partij thans bij wijze van incidenteel hoger beroep aandringt op een meer omvattende vergoeding blijkt deze echter te zijn ingegeven door feiten die zich in de marge zouden hebben gemanifesteerd, meer bepaald pestgedrag en psychische geweldpleging door de beklaagde H. S. A. in het kader van hun onderlinge huurovereenkomst (kaft 6, deelfarde C17, stuk 155-159). Dat de oorzaak van dat wangedrag - zo op zich al bewezen - zou zijn gelegen in haar afwijzing van het schijnhuwelijk is nochtans niet aangetoond. Alle perikelen en beweerde pesterijen kaderend in die huurovereenkomst zijn naar het oordeel van het

hof eenzijdige beweringen waarvoor de burgerlijke partij destijds heeft verzuimd de passende klachten neer te leggen, dan wel in dat kader de geijkte burgerlijke procedurele demarches te ondernemen. Zij faalt aldus in haar bewijslast zowel inzake schade, als het oorzakelijk verband tussen die beweerde schade en de voorliggende tenlastelegging], (zijnde de poging tot schijnhuwelijk).

114. Burgerlijke partij K. R. kan voorts evenmin nuttig beroep doen op artikel 43bis derde lid Sw. Zij heeft immers totaal geen uitstaans met de elders in het strafdossier naar aanleiding van volstrekt andere misdrijven verbeurd verklaarde zaken, laat staan dat deze haar zouden hebben toebehoord.
115. De burgerlijke partij vordert tot slot terecht een rechtsplegingsvergoeding voor elk van beide aanleggen. In acht genomen de omvang waaronder haar burgerlijke vordering werd ingewilligd, wordt deze telkens begroot op 480,00 euro.

III.2. Omtrent de burgerlijke partijstelling van het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel

116. Burgerlijke partij het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel bekwam in eerste aanleg ten overstaan van de huidige beklaagden H. S. A. , BVBA S., BVBA G. A. en M. Z. , evenals voormalige medebeklaagde S. A. een gemengd materieel en morele schadevergoeding van 2.500,00 euro, meer intresten. Er werd tevens besloten tot toepassing van artikel 43bis, derde lid Sw.
117. Vijfde beklagde BVBA G. A. heeft zich blijkens haar grievenformulier op burgerlijk gebied niet in hoger beroep voorzien zodat ten overstaan van haar de burgerlijke vordering van het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel voor het hof niet meer ter beoordeling staat.
118. Burgerlijke partij het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel maakt evenzeer gewag van incidenteel hoger beroep. Zij wenst haar schadevergoeding verdubbeld te zien tot 2.500,00 euro, meer intresten, voor elk van beide zaken gekend onder rubriek I en II afzonderlijk.
119. De beklaagden voeren ook aangaande deze burgerlijke vordering betwisting.
120. De eerste rechter heeft de vordering van burgerlijke partij het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen nochtans passend ontmoet. Met een globale schadevergoeding van 2.500,00 euro is al haar morele en materiële schade naar het oordeel van het hof correct vergoed zonder dat zij supplementaire schade aannemelijk maakt. De opdeling van haar schade in functie van de beide zaken gekend onder rubriek I en II

is eerder kunstmatig van aard, daar de hoofddader in beide zaken identiek is en de beide zaken ingevolge samenhang reeds door de eerste rechter werden gevoegd.

121. Anders dan de burgerlijke partij vordert en in weerwil met hetgeen de eerste rechter bepaalde kan er ten overstaan van haar geen toepassing worden gemaakt van artikel 43bis, derde lid Sw. Dit artikel voorziet immers enkel in de teruggave van verbeurdverklaarde zaken die aan de burgerlijke partij toebehoren. Verbeurd verklaarde zaken die haar niet toebehoren kunnen haar niet worden toegewezen (Cass., 18 april 2006, Pas., 2006, 857). In casu kan de burgerlijke partij op geen enkel moment ten overstaan van geen enkele verbeurd verklaarde zaak succesvol claimen dat deze haar toebehoren.
122. De burgerlijke partij vordert wel op goede gronden een rechtsplegingsvergoeding voor elk van beide aanleggen. In acht genomen de omvang waaronder haar burgerlijke vordering werd ingewilligd, wordt deze per aanleg begroot op 780,00 euro.

III.3. Omtrent de burgerlijke partijstelling van B. F.

123. De burgerlijke vordering van B. F. werd in het beroepen vonnis omwille van materieel en moreel vermengde schade in de zaak onder rubriek II ingewilligd ten laste van beklaagde H. S. A. en beklaagde M. Z. ten belope van 25.000,00 euro, meer intresten te rekenen vanaf 22 februari 2016. Er werd tevens toepassing gemaakt van artikel 43bis, derde lid Sw.
124. De burgerlijke partij verzoekt het beroepen vonnis te bevestigen terwijl de beklaagden hun betwisting handhaven.
125. Het slachtoffer B. F. werd weliswaar blootgesteld aan een lange periode van economische uitbuiting (zie diens onderscheiden verhoren - kaft 4, deelfarde A, stuk 2, 3, 4 en 7) maar er behoort rekening houdend met het tijds kader niettemin een onderscheid gemaakt te worden aangaande het aandeel van de beide individuele beklaagden. De incriminatieperiode overspant ten aanzien van H. S. A. immers bijna 30 maanden en ten aanzien van M. Z. 'slechts' quasi 15 maanden. De toegekende schadevergoeding van 25.000,00 euro blijft alsdan in globo billijk maar er dringt zich in functie van de duurtijd van de respectieve incriminatieperiodes een opsplitsing op als volgt: 17.000,00 euro, meer een intrestvergoeding vanaf 22 januari 2016, ten laste van beklaagde H. S. A. en 8.000,00 euro, meer een intrestvergoeding vanaf 7 augustus 2016, ten laste van M. Z.. Het beroepen vonnis wordt in die zin hervormd.
126. Naar analogie met hetgeen hoger onder randnummer 121. werd overwogen, kan ook deze burgerlijke partij evenwel geen succesvolle toepassing maken van artikel 43bis, derde lid Sw. De in concreto verbeurdverklaarde zaken behoren hem immers evenmin toe zodat het beroepen vonnis evenzeer wordt hervormd waar het in die optiek anders oordeelde.

127. De burgerlijke partij vordert tot slot terecht een rechtsplegingsvergoeding voor elk van beide aanleggen. In acht genomen de omvang waaronder diens burgerlijke vordering werd ingewilligd, wordt deze per aanleg begroot op 1.320,00 euro ten overstaan van beklaagde H. S. A. en op 1.080,00 euro ten overstaan van beklaagde M. Z. .

III.4. Omtrent de burgerlijke partijstelling van S. M.

128. De burgerlijke vordering van S. M. werd in het beroepen vonnis omwille van materieel en moreel vermengde schade in de zaak onder rubriek II enkel ingewilligd ten laste van beklaagde H. S. A. ten belope van (een herleid bedrag van) 5.000,00 euro, meer intresten te rekenen vanaf 22 februari 2016. Er werd tevens toepassing gemaakt van artikel 43bis, derde lid Sw. Diens vordering werd afgewezen in zoverre gericht tegen beklaagde M. Z..
129. De burgerlijke partij onderschrijft thans het oordeel van de eerste rechter terwijl de beklaagde H. S. A. zijn betwisting blijft staande houden.
130. In het beroepen vonnis werd de vordering van burgerlijke partij S. M., zoals afgetoetst aan de geloofwaardige verklaring die hij destijds in het bestek van het strafdossier aflegde (kaf 9, onderkaf C/K stuk 13), correct benaderd. Met een globale schadevergoeding van 5.000,00 euro is al diens morele en materiële schade naar het oordeel van het hof adequaat vergoed.
131. Naar analogie met hetgeen hoger onder randnummer 121. werd overwogen, kan deze burgerlijke partij voorts evenmin toepassing maken van artikel 43bis, derde lid Sw. De in concreto verbeurdverklaarde zaken behoren ook hem immers niet toe zodat het beroepen vonnis evenzeer wordt hervormd waar het in dat perspectief anders oordeelde.
132. De burgerlijke partij vordert anderzijds wel op goede gronden een rechtsplegingsvergoeding voor elk van beide aanleggen. In acht genomen de omvang waaronder diens burgerlijke vordering werd ingewilligd, wordt deze per aanleg begroot op 1.080,00 euro.

III.5. Omtrent de burgerlijke partijstelling van B. A.

133. De burgerlijke vordering van B. A. werd in het beroepen vonnis omwille van materieel en moreel vermengde schade in de zaak onder rubriek II enkel ingewilligd ten laste van beklaagde H. S. A. ten belope van (een herleid bedrag van) 1.500,00 euro, meer intresten te rekenen vanaf 15 september 2017. Er werd daarnaast toepassing gemaakt van artikel 43bis, derde lid Sw. Zijn vordering werd anderzijds afgewezen in zoverre gericht tegen beklaagde M. Z. .

134. De burgerlijke partij stelt zich te kunnen vereenzelvigen met de beoordeling door de eerste rechter terwijl de beklaagde blijft aandringen op de volledige afwijzing van de burgerlijke vordering.
135. In het beroepen vonnis werd de vordering van burgerlijke partij B. A., zoals afgemeten aan de geloofwaardige verklaring die hij destijds in het bestek van het strafdossier aflegde (kaft 9, onderkaft C/K stuk 18), passend begroot. Met een globale schadevergoeding van 1.500,00 euro is al diens morele en materiële schade naar het oordeel van het hof correct vergoed.
136. Naar analogie met hetgeen hoger onder randnummer 121. werd overwogen, kan ook deze burgerlijke partij geen toepassing maken van artikel 43bis, derde lid Sw. De in concreto verbeurdverklaarde zaken behoren ook hem immers niet toe zodat het beroepen vonnis evenzeer wordt hervormd waar het in dat perspectief anders oordeelde.
137. De burgerlijke partij vordert wel op rechtmatige wijze een rechtsplegingsvergoeding voor elk van beide aanleggen. In acht genomen de omvang waaronder diens burgerlijke vordering werd ingewilligd, wordt deze per aanleg begroot op 480,00 euro.

III.6. Omtrent de burgerlijke partijstelling van Z. M.

138. Burgerlijke partij Z. M. bekwam in eerste aanleg ten overstaan van de huidige beklaagden H. S. A. en BVBA S., evenals voormalige medebeklaagde S. A., een provisionele schadevergoeding van 1,00 euro op alle materiële en morele schade.
139. Deze burgerlijke partij wenst in hoger beroep haar provisionele schadevergoeding omgezet te zien in definitieve termen. Zij begroot haar concrete schade thans op 48.900,00 euro, samengesteld uit een onderdeel materiële schade uit hoofde van achterstallig loon ad 45.400,00 euro en een onderdeel morele schade ad 3.500,00 euro. Ter terechtzitting verzocht de burgerlijke partij dat er zou akte genomen worden van het feit dat zij evenzeer artikel 43bis, derde lid Sw. wenst toegepast te zien.
140. De beklaagden houden ook aangaande deze burgerlijke vordering hun betwisting staande.
141. Het verzoek uitgaande van burgerlijke partij Z. M. om zijn burgerlijke vordering ten definitieve titel omgezet te zien, is terecht. Hij onderbouwt de materiële component daarvan, waaraan het achterstallig loon correspondeert uit de periode waaronder hij door de beklaagden economisch werd uitgebuit (zie diens diverse verhoren, waaronder in kaft 5, deelfarde C15, stuk 116-122 en onderkaft 16, stuk 95-98 en kaft 9, onderkaft A, stuk 11 en onderkaft K, stuk 14) thans op een grotendeels aanvaardbare manier.

Het hof brengt in navolging op de (weliswaar niet-geconcretiseerde) betwisting door de beklagden enkel die restrictie aan dat de betrokkene zelf verklaarde 7 dagen op 7 te werken a rato van gemiddeld 8 tot 9 uur per dag. Dat maakt een gemiddeld werkweek van ongeveer 60 uur of nog 240 uur per maand daar waar hij bij zijn cijfermatige benadering zelf uitgaat van werkweken van 65 uur of nog 260 uur per maand. Tegen een uurtarief van 10 euro was hij dus veeleer gerechtigd op 2.400,00 euro per maand in plaats van 2.600,00 euro. Voor het overige alle door hem gesuggereerde aanvaardbare parameters in aanmerking nemend (periode van tewerkstelling, reeds ontvangen gelden, ...) is burgerlijke partij Z. M. gerechtigd op een bedrag van 39.200,00 euro aan achterstallig loon. De component morele schade wordt door het hof voorts ambtshalve herleid naar 1.250,00 euro.

De burgerlijke vordering van Z. M. wordt alsdan ingewilligd ten belope van in totaal 40.450,00 euro, meer vergoedende intresten vanaf een gemiddelde datum van 15 juli 2015 en gerechtelijke intresten.

142. Naar analogie met hetgeen hoger onder randnummer 121. werd overwogen, kan deze burgerlijke partij evenmin terugvallen op artikel 43bis, derde lid Sw. De in concreto verbeurdverklaarde zaken behoren ook hem niet toe.
143. De burgerlijke partij vordert tot slot op goede gronden een rechtsplegingsvergoeding voor elk van beide aanleggen, In acht genomen de omvang waaronder diens burgerlijke vordering werd ingewilligd, wordt deze per aanleg begroot op 3.000,00 euro.

III.7. Omtrent de burgerlijke partijstelling van Z. K.

144. Burgerlijke partij Z. K. bekwam in eerste aanleg ten overstaan van de huidige beklagden H. S. A. en BVBA S., evenals voormalige medebeklaagde S. A., een provisionele schadevergoeding van 1,00 euro op alle materiële en morele schade.
145. Ook deze burgerlijke partij wenst thans in hoger beroep haar eerdere provisionele schadevergoeding omgezet te zien in definitieve termen. Zij begroot haar schade thans in concreto op 34.900,00 euro, samengesteld uit een onderdeel materiële schade uit hoofde van achterstallig loon ad 31.400,00 euro en een onderdeel morele schade ad 3.500,00 euro. Ter terechtzitting verzocht de burgerlijke partij akte van het feit dat zij evenzeer toepassing wenst van artikel 43bis, derde lid Sw.
146. Deze burgerlijke vordering wordt door de beklagden in alle onderdelen betwist.
147. De vraag uitgaande van burgerlijke partij Z. K. om haar burgerlijke vordering een definitieve inhoud te geven, is terecht. Zij schraagt de materiële component daarvan, waaraan het achterstallig loon correspondeert uit de periode waaronder zij door de beklagden economisch werd uitgebuit (zie haar diverse verhoren, waaronder in kaft 5, deelfarde C15, stuk 149-153 en kaft 9, deelfarde A, stuk 5) thans op een grotendeels aanvaardbare manier.

Aansluiting gevend op de (weliswaar niet-geconcretiseerde) betwisting door de beklaagden brengt het hof enkel die correctie aan dat uit de verhoren van de betrokkene zelf niet kan besloten worden tot gemiddelde werkweken van meer dan ongeveer 60 uur of nog 240 uur per maand terwijl zij bij haar cijfermatige benadering uitgaat van werkweken van 65 uur of nog 260 uur per maand. Tegen een uurtarief van 10 euro was zij aldus gerechtigd op 2.400,00 euro per maand eerder dan op 2.600,00 euro. Voor de rest alle door haar gesuggereerde adequate parameters in aanmerking nemend (periode van tewerkstelling, reeds ontvangen gelden,...) is burgerlijke partij Z. K. dan gerechtigd op een bedrag van 25.500,00 euro aan achterstallig loon. De component morele schade wordt door het hof voorts ambtshalve herleid naar 1.250,00 euro.

De burgerlijke vordering van Z. K. wordt alsdan ingewilligd ten belope van in totaal 26.750,00 euro, meer vergoedende intresten vanaf een gemiddelde datum van 1 augustus 2015 en gerechtelijke intresten.

148. Eens te meer naar analogie met hetgeen hoger onder randnummer 121. werd overwogen, kan deze burgerlijke partij evenmin terugvallen op artikel 43bis, derde lid Sw. De in concreto verbeurdverklaarde zaken behoren ook haar niet toe.
149. De burgerlijke partij vordert tot slot op goede gronden een rechtsplegingsvergoeding voor elk van beide aanleggen. In acht genomen de omvang waaronder haar burgerlijke vordering werd ingewilligd, wordt deze per aanleg begroot op 2.400,00 euro.

III.8. Omtrent de burgerlijke partijstelling van meester C. D. in zijn hoedanigheid van curator over het faillissement van CVOH B. S.

150. De burgerlijke partijstelling van meester C. D. in zijn hoedanigheid van curator over het faillissement van CVOH B. S. werd door de eerste rechter ten overstaan van de huidige beklaagden H. S. A. en BVBA S., evenals voormalige medebeklaagde M. S., ingewilligd te belope van 1,00 euro provisioneel uit hoofde van de tenlasteleggingen G. en I.
151. De burgerlijke partij verzoekt het beroepen vonnis ten overstaan van haar te bevestigen terwijl de beklaagden hun betwisting staande houden.
152. De eerste rechter oordeelde in alle opzichten passend. Het is aannemelijk dat burgerlijke partij meester C. D. in zijn hoedanigheid van curator over het faillissement van CVOH B. S. uit hoofde van de thans bewezen gebleven tenlasteleggingen G. en I. schade heeft geleden. De toegekende provisie van 1,00 euro op alle schade blijft gehandhaafd.

153. Ten overstaan van deze burgerlijke partij worden de burgerlijke belangen verder aangehouden en voor de verdere afhandeling daarvan wordt de zaak met toepassing van artikel 4 V.T.Sv. terug verwezen naar de eerste rechter.

III.9. Omtrent de burgerlijke partijstelling van C. W. A.

154. Burgerlijke partij C. W. A. stelde zich ten overstaan van de eerste rechter formeel burgerlijk partij op de terechtzitting van 24 april 2017 maar liet op de navolgende terechtzittingen verstek gaan.
155. In het beroepen vonnis werd verzuimd om de burgerlijke belangen van deze formele burgerlijke partij met toepassing van artikel 4 V.T.Sv. verder ambtshalve aan te houden. De zaak wordt ten dien einde terug verwezen naar de eerste rechter.

OP DEZE GRONDEN,

het Hof, rechtdoende:

- **op tegenspraak** tegenover de eerste beklaagde H. S. A. (in de zaak gekend onder rubriek I en onder rubriek II), tweede beklaagde M. Z. (in de zaak gekend onder rubriek II), de burgerlijke partijen K. R. (in de zaak gekend onder rubriek I), het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen mensenhandel (zowel in de zaak gekend onder rubriek I, als onder rubriek II), meester C. D. in zijn hoedanigheid van curator over het faillissement van CVOH B. S. (in de zaak gekend onder rubriek I), Z. M. (in de zaak gekend onder rubriek I), Z. K. (in de zaak gekend onder rubriek I), B. F. (in de zaak gekend onder rubriek II), B. A. (in de zaak gekend onder rubriek II) en S. M. (in de zaak gekend onder rubriek II);
- **bij verstek** tegenover vierde beklaagde BVBA S. (in de zaak gekend onder rubriek I), vijfde beklaagde BVBA G. A. (in de zaak gekend onder rubriek I) en zesde beklaagde BVBA B. (in de zaak gekend onder rubriek I) en de burgerlijke partij C. W. A. (in de zaak gekend onder rubriek 1).

met toepassing van de artikelen:

- in de inleidende akte, het beroepen vonnis en hoger in dit arrest aangegeven;
- 185,186,189,190 en 211 Sv.;
- 191 en 212 Sv.;
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Alle andere en strijdige conclusies van de hand wijzend als niet gegrond;

Verklaart elk hoger beroep ontvankelijk en erover beslissend:

Verbeterd de inleidende akte I en de inleidende akte II zoals hierboven gezegd onder randnummer 11.

➤ OVER DE STRAFVORDERING

I.

Doet het beroepen vonnis daar waar het oordeelde aangaande de beklaagde H. S. A. in de zaken gekend onder rubriek I en II enkel teniet daar waar:

- de beklaagde werd schuldig bevonden aan de feiten voorwerp van tenlastelegging A. (in zoverre betrekking hebbende op de persoon van U. A.), N.15., P. en Q.15. zodat hij thans ter zake wordt vrijgesproken en ontslagen van rechtsvervolging;
- de aan de beklaagde opgelegde hoofdgevangenisstraf werd bepaald op **VIER JAAR**;
- het onroerend goed gelegen te (...) ten laste van de beklaagde werd verbeurd verklaard;
- de beklaagde werd veroordeeld tot een bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten van 51,20 euro.

Bevestigt het beroepen vonnis daar waar het oordeelde aangaande de beklaagde H. S. A. in de zaken onder rubriek I en II voor het overige, met dien verstande dat:

- de opgelegde bestraffing thans zal gelden uit hoofde van de bewezen gebleven en met eenheid van opzet in de zin van artikel 65, eerste lid Sw. gepleegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A. (behoudens in zoverre betrekking hebbende op de persoon van U. A.), B.1., B.2., C.1., C.2., D., E., F., G., H., I., J., L, N.1. tot en met N.14., N.16., N.17., O.1., O.2., Q.1. tot en met Q.14., Q.16., Q.17., R.1., R.2. en S. omschreven in de inleidende akte I en zoals onder de tenlasteleggingen A., C, E. en G. omschreven in de inleidende akte II;
- de aan de beklaagde opgelegde hoofdgevangenisstraf thans wordt teruggebracht tot **VEERTIG MAANDBN**;
- de ten laste van de beklaagde uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring niet langer wordt gehandhaafd specifiek voor wat betreft het onroerend goed gelegen te (...) maar voor het overige in alle onderdelen wordt gehandhaafd;
- de beklaagde thans veroordeeld wordt tot een bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten van 53,58 euro.

II.

Doet het beroepen vonnis daar waar het oordeelde aangaande de vierde beklaagde BVBA S. in de zaak gekend onder rubriek I enkel teniet daar waar:

- de beklaagde werd schuldig bevonden aan de feiten voorwerp van tenlastelegging A. (in zoverre betrekking hebbende op de persoon van U. A.), N.15., P. en Q.15. zodat zij thans ter zake wordt vrijgesproken en ontslagen van rechtsvervolging;
- de aan de beklaagde opgelegde geldboete werd bepaald op 6.000 euro, meer 60 opdecimen x 17 slachtoffers en aldus gebracht op 612.000,00 euro waarvan de helft of nog 3.000 euro, meer 50 opdecimen x 17 slachtoffers en aldus gebracht op 306.000,00 euro met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende drie jaar;
- de beklaagde werd veroordeeld tot een bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten van 51,20 euro.

Bevestigt het beroepen vonnis daar waar het oordeelde aangaande de vierde beklaagde BVBA S. in de zaak onder rubriek I voor het overige, met dien verstande dat:

- de opgelegde bestraffing thans zal gelden uit hoofde van de bewezen gebleven en met eenheid van opzet in de zin van artikel 65, eerste lid Sw. gepleegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A. (behoudens in zoverre betrekking hebbende op de persoon van U. A.), C.1., C.2., F., G., H., I., M., N.1. tot en met N.14., N.16., N.17., Q.1. tot en met Q.14., Q.16., Q.17. omschreven in de inleidende akte I;
- de aan de beklaagde opgelegde geldboete thans wordt teruggebracht tot **ZESDUIZEND EURO**, te verhogen met 50 opdecimen (hetzij x 6) en aldus gebracht op 36.000,00 euro, te vermenigvuldigen met 16 slachtoffers en aldus gebracht op 576.000,00 euro, waarvan de helft of nog 3.000 euro, meer 50 opdecimen (hetzij x 6) en aldus gebracht op 18.000,00 euro, te vermenigvuldigen met 16 slachtoffers en aldus gebracht op 288.000,00 euro met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende drie jaar;
- de beklaagde thans veroordeeld wordt tot een bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten van **53,58 euro**;
- de beklaagde thans veroordeeld wordt tot het betalen van een bijdrage van 20,00 euro aan het Fonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

III.

Bevestigt het beroepen vonnis daar waar het oordeelde aangaande de vijfde beklaagde BVBA G. A. in de zaak onder rubriek I in alle onderdelen, met dien verstande dat:

- de beklaagde thans veroordeeld wordt tot een bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten van **53,38 euro** in plaats van 51,20 euro;
- de beklaagde thans tevens veroordeeld wordt tot het betalen van een bijdrage van **20,00 euro** aan het Fonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

IV.

Bevestigt het beroepen vonnis daar waar het oordeelde aangaande de zesde beklagde BVBA B. in de zaak onder rubriek I in alle onderdelen, met dien verstande dat:

- de beklagde thans veroordeeld wordt tot een bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten van **53,38 euro** in plaats van 51,20 euro;
- de beklagde thans tevens veroordeeld wordt tot het betalen van een bijdrage van **20,00** euro aan het Fonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

V.

Bevestigt het beroepen vonnis daar waar het oordeelde aangaande de tweede beklagde M. Z. in de zaak onder rubriek II in alle onderdelen, met dien verstande dat deze beklagde thans veroordeeld wordt tot een bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten van **53,38 euro** in plaats van 51,20 euro.

VI.

Bevestigt het beroepen vonnis voor het overige daar waar het in het algemeen in de zaken onder rubriek I en II oordeelde aangaande:

- de in beslag genomen overtuigingsstukken;
- de gerechtskosten gevallen in eerste aanleg.

VII.

Verwijst de veroordeelden H. S. A. , BVBA S., BVBA G. A., BVBA B. en M. Z. bovendien hoofdelijk in de kosten van het geding, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in graad van hoger beroep en begroot deze kosten alhier in hun geheel op **719,63 euro**.

➤ OVER DE BURGERLIJKE VORDERINGEN

Gelet op de artikelen

- 1382 en 1383 BW;
- 3 en 4 V.T.Sv.

I.

Bevestigt het beroepen vonnis op burgerlijk gebied ten overstaan van burgerlijke partij K. R. in zoverre haar burgerlijke vordering gericht is tegen beklaagde H. S. A., met dien verstande dat zij niet gerechtigd is om toepassing te maken van artikel 43bis, derde lid Sw.

II.

Bevestigt het beroepen vonnis op burgerlijk gebied in zoverre het oordeelde aangaande de burgerlijke vordering van burgerlijke partij het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel en in zoverre gericht tegen beklaagde H. S. A., beklaagde BVBA S. en beklaagde M. Z. , met dien verstande dat zij niet gerechtigd is om toepassing te maken van artikel 43bis, derde lid Sw.

III.

Doet het beroepen vonnis op burgerlijk gebied ten overstaan van burgerlijke partij B. F. in alle onderdelen teniet, en opnieuw recht doende,

Veroordeelt de beklaagde H. S. A. tot betaling aan de burgerlijke partij B. F. van een definitief bedrag van **zeventienduizend euro** (17.000,00 euro) uit hoofde van materiële en morele schadevergoeding te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 22 januari 2016 tot heden, en vervolgens, vanaf heden tot aan de datum van algehele betaling met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet.

Veroordeelt de beklaagde M. Z. tot betaling aan de burgerlijke partij B. F. van een definitief bedrag van **achtduizend euro** (8.000,00 euro) uit hoofde van materiële en morele schadevergoeding te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 7 augustus 2016 tot heden, en vervolgens, vanaf heden tot aan de datum van algehele betaling met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet.

IV.

Bevestigt het beroepen vonnis op burgerlijk gebied in zoverre het oordeelde aangaande de burgerlijke vordering van burgerlijke partij S. M. en in zoverre gericht tegen beklaagde H. S. A. en beklaagde M. Z., met dien verstande dat hij niet gerechtigd is om toepassing te maken van artikel 43bis, derde lid Sw.

V.

Bevestigt het beroepen vonnis op burgerlijk gebied in zoverre het oordeelde aangaande de burgerlijke vordering van burgerlijke partij B. A. en in zoverre gericht tegen beklagde H. S. A. en beklagde M. Z., met dien verstande dat hij niet gerechtigd is om toepassing te maken van artikel 43bis, derde lid Sw.

VI.

Doet het beroepen vonnis op burgerlijk gebied teniet in zoverre het oordeelde aangaande de burgerlijke vordering van burgerlijke partij Z. M. en in zoverre gericht tegen beklagde H. S. A. en beklagde BVBA S., en opnieuw recht doende,

Veroordeelt de beklagde H. S. A. en de beklagde BVBA S. tot betaling aan de burgerlijke partij Z. M. van een definitief bedrag van **veertigduizend vierhonderd en vijftig euro** (40.450,00 euro) uit hoofde van materiële en morele schadevergoeding te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 15 juli 2015 tot heden, en vervolgens, vanaf heden tot aan de datum van algehele betaling met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet, met dien verstande dat hij niet gerechtigd is om toepassing te maken van artikel 43bis, derde lid Sw.

VII.

Doet het beroepen vonnis op burgerlijk gebied teniet in zoverre het oordeelde aangaande de burgerlijke vordering van burgerlijke partij Z. K. en in zoverre gericht tegen beklagde H. S. A. en beklagde BVBA S., en opnieuw recht doende,

Veroordeelt de beklagde H. S. A. en de beklagde BVBA S. tot betaling aan de burgerlijke partij Z. K. van een definitief bedrag van **zesentwintigduizend zevenhonderd en vijftig euro** (26.750,00 euro) uit hoofde van materiële en morele schadevergoeding te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 1 augustus 2015 tot heden, en vervolgens, vanaf heden tot aan de datum van algehele betaling met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet, met dien verstande dat zij niet gerechtigd is om toepassing te maken van artikel 43bis, derde lid Sw.

VIII.

Bevestigt het beroepen vonnis op burgerlijk gebied in zoverre het oordeelde aangaande de burgerlijke vordering van burgerlijke partij meester C. D. in zijn hoedanigheid van curator over het faillissement van CVOH B. S. en in zoverre gericht tegen beklagde H. S. A. en beklagde BVBA S..

Veroordeelt de beklaagde H. S. A. tot betaling aan de burgerlijke partij K. R. van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 480,00 euro voor de eerste aanleg en op 480,00 euro voor de huidige beroepsprocedure.

Veroordeelt de beklaagden H. S. A. , BVBA S. en M. Z. solidair tot betaling aan de burgerlijke partij het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 780,00 euro voor de eerste aanleg en op 780,00 euro voor de huidige beroepsprocedure.

Veroordeelt de beklaagde H. S. A. tot betaling aan de burgerlijke partij B. F. van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.320,00 euro voor de eerste aanleg en op 1.320,00 euro voor de huidige beroepsprocedure.

Veroordeelt de beklaagde M. Z. tot betaling aan de burgerlijke partij B. F. van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.080,00 euro voor de eerste aanleg en op 1.080,00 euro voor de huidige beroepsprocedure.

Veroordeelt de beklaagde H. S. A. tot betaling aan de burgerlijke partij S. M. van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.080,00 euro voor de eerste aanleg en op 1.080,00 euro voor de huidige beroepsprocedure.

Veroordeelt de beklaagde H. S. A. tot betaling aan de burgerlijke partij B. A. van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 480,00 euro voor de eerste aanleg en op 480,00 euro voor de huidige beroepsprocedure.

Veroordeelt de beklaagden H. S. A. en BVBA S. solidair tot betaling aan de burgerlijke partij Z. M. van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 3.000,00 euro voor de eerste aanleg en op 3.000,00 euro voor de huidige beroepsprocedure.

Veroordeelt de beklaagden H. S. A. en BVBA S. solidair tot betaling aan de burgerlijke partij Z. K. van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 2.400,00 euro voor de eerste aanleg en op 2.400,00 euro voor de huidige beroepsprocedure.

Verzendt de zaak overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv. voor verdere afhandeling van de burgerlijke belangen van meester C. D. in zijn hoedanigheid van curator over het faillissement van CVOH B. S., evenals voor de verdere afhandeling van de burgerlijke belangen van burgerlijke partij C. W. A., terug naar de eerste rechter, zijnde de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling IEPEP.

* * * *

Bijkomende informatieverplichting(en) (art. 195, zesde en zevende lid Sv).

In toepassing van artikel 195, zesde lid Wb. Sv. stelt het hof, ter inlichting van de beklaagde(n) (ongeacht of deze beklaagde(n) al dan niet aanwezig is/zijn tijdens de uitspraak van dit arrest in de openbare terechtzitting - voor de beklaagde(n) die niet aanwezig is/zijn op het ogenblik van de uitspraak gelden de navolgende inlichtingen voor deze beklaagde(n) als kennisgeving bij lezing van dit arrest of kopie ervan) vast:

- a) De effectieve gevangenisstraffen, opgelegd in dit arrest, zullen worden tenuitvoergelegd (o.a.) conform de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten, althans in zoverre en op voorwaarde dat deze bepalingen in werking zullen zijn getreden op het ogenblik van de strafuitvoering (zie artikel 109 van deze wet, gepubliceerd in het B.S. dd. 15/06/2005, alsmede de uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd in toepassing van dit artikel van deze wet).
- b) De veroordeelden (dit zijn de natuurlijke persoon die veroordeeld zijn tot een vrijheidsstraf krachtens een gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan) kunnen, in het kader van deze strafuitvoering, toekenning bekomen van zgn. 'strafuitvoeringsmodaliteiten'. In de wet van 17 mei 2006 wordt nader bepaald welke overheden daartoe bevoegd zijn en op welke wijze dit kan geschieden (het betreft de Minister van Justitie, de strafuitvoeringsrechter (dit is de voorzitter van de strafuitvoeringsrechtbank) of strafuitvoeringsrechtbank - de in de wet voorziene strafuitvoeringsmodaliteiten betreffen: de uitgaansvergunning, het penitentiair verlof, de onderbreking van de strafuitvoering, het elektronisch toezicht, de beperkte detentie, de voorwaardelijke invrijheidsstelling en de voorlopige invrijheidsstelling met het oog op het verwijderen van het grondgebied of de overlevering, de voorlopige invrijheidsstelling om medische redenen en de omzetting van een vrijheidsstraf in een werkstraf).

In toepassing van artikel 195, zevende lid Wb. Sv. stelt het hof de natuurlijke persoon/personen, wiens burgerlijke vordering ontvankelijk en gegrond werd(en) verklaard ervan in kennis dat zij in het kader van de strafuitvoering, onder bepaalde voorwaarden en in de door de wet van 17 mei 2006 voorziene procedures tot toekenning van strafuitvoeringsmodaliteiten, in bepaalde gevallen kunnen worden gehoord over de voorwaarden die in het belang van de burgerlijke partij moeten worden opgelegd (de partijen, betrokken in huidig geding, worden ervan ingelicht dat het K.B. dd. 29/01/2007, tot uitvoering van artikel 2, 6° van de wet van 17/05/2006, nadere regels bevat omtrent de wijze waarop de burgerlijke partij kan vragen om, na het in kracht van gewijsde treden van een gerechtelijke beslissing, te worden geïnformeerd en/of gehoord. De burgerlijke partij zal daartoe, op dat ogenblik, onverwijld van de griffie van het vonnisgerecht een informatief schrijven ontvangen, waarin nadere informatie omtrent de eventuele uitoefening van dit recht is vervat. Dit schrijven omvat eveneens het model van de slachtofferverklaring. De natuurlijke persoon, wiens burgerlijke vordering ontvankelijk en gegrond werd verklaard, kan zich tot een justitieassistent eerstelijns wenden om algemene informatie inzake de wet te verkrijgen en voor bijstand bij het invullen van de slachtofferverklaring).

(...)

Dit arrest is gewezen door de derde kamer van het Hof van beroep te Gent, samengesteld uit de magistraten die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld:

en op de openbare terechtzitting van **ACHTENTWINTIG NOVEMBER TWEEDEUIZEND EN ACHTTIEN** uitgesproken door Kamervoorzitter M. M.,
in aanwezigheid van V. E., Advocaat-generaal, met bijstand van B. D., griffier.

Eensluidend verklaarde kopie

Afgeleverd aan: mr. A. L.

Gent, 05-04-2019